BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARĂ
SALA DE LECTURĂ

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 506 (5940) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Duminică 6 aprilie 1969

Au început finalele naționalelor de box

Campionul european N. GÎJU învins înainte de limită!

● V. Ivan o reală promisiune ● P. Nedelcea a trecut prin mari emoții ● O certitudine reconfortantă: C. Cuțov ● Doar 7 meciuri duse pînă la capăt ● Astăzi dimineață, meciuri de atracție: C. Buzuliuc—Gh. Drugă, A. Iliescu—C. Crudu, C. Stanef—Gh. Pușcaș, Antoniu Vasile—Gh. Ene

În sala Floreasca din Capitală au început aseară meciurile din cadrul finalelor campionatelor naționale de box. La întreceri iau parte 87 de boxeri. Prima gală — din seria celor 7 — a programat 12 meciuri la categoriile semimuscă, cocoș și semiușoară. Iată o succintă relatare a disputelor de aseară.

Semimuscă

Directa de stînga a făcut minuni

Fostul campion din 1967, Mihai Aurel (Farul Constanța), a folosit cu mare eficacitate directa de stînga pe care Gh. Cristea (Dinamo), adversarul său, n-a putut-o evita nici un moment. De altfel, dinamovistul s-a dovedit un boxer cuminte. El s-a comportat — pînă cînd a fost pus la podea (min. 1, rep. III) — ca un sparing partner obișnuit. Constănțeanul, pregătit de N. Buză, a manifestat o mare poftă de luptă, a atacat într-un ritm crescînd de la o repriză la alta și — printr-o excelentă pregătire fizică, eficacitate și varietate în lovituri — s-a dovedit un pretendent cu șanse la titlul categoriei. A oficiat în ring arbitrul maghiar Gesztodi.

M. Aurel b.ab. III Gh. Cristea.

Veți mai auzi de Vasile Ivan!

Am așteptat cu nerăbdare să vedem ce ne va oferi disputa dintre experimentatul V. Drăgan (Steaua) și tînărul V. Ivan (C.P.M. Buc.). Elevul lui Chiriac și Spakov a făcut tot ce a putut ca să cîștige meciul: a atacat permanent (dar dezordonat) și a căutat să-l atragă pe Ivan în schimburi de aproape. Tactica n-a reușit. Ivan, elevul lui M. Voinea, a gîndit excelent. El ne-a arătat de la început că este în stare să contracareze acțiunile ofensive ale adversarului și ne-a uimit prin clarviziunea cu care a acționat, ca și prin directele „ca la carte" expediate cu mare precizie. Acest tînăr, în vîrstă de numai 19 ani, se anunță o redutabilă

Gulliver (Vasile Mariuțan) felicitînd pe lilipuțan (Vasile Ivan): „În curînd o mușcă întreagă!"

mușcă (la 48 kg este nevoit să slăbească foarte mult), un stilist în adevărata accepțiune a cuvîntului.

Un alt stilist: M. Lumezeanu

Al 3-lea meci s-a încheiat în 4 minute... În disputa M. Lumezeanu (Steaua) — F. Momoiu (Progresul Brăila), bucureșteanul — cu un box în linie, de adevărat stilist, tehnic și eficace — a controlat meciul din primul minut de luptă. În rep. II (primul minut), Lumezeanu, cu un clasic croșeu de dreapta, și-a trimis adversarul la podea pentru mai mult de 10 secunde.

M. Lumezeanu b. k.o. II F. Momoiu.

Început obscur pentru campion

P. Ganea (Dinamo București) — campion național pe 1968 — a boxat în compania lui C. Stănescu (Muscelul Cîmpulung). După o partidă confuză, cu multe schimburi de lovituri, dar și neregularități. **P. Ganea b.p. C. Stănescu.**

Cocoș

Gîju în situație penibilă...

Știam că deținătorul titlului european la cocoș este de multă vreme în declin de formă, că în ultimul timp el a făcut eforturi serioase pentru a rămîne în limitele celor 54 de kg. Nu ne așteptam însă să-l vedem pe Gîju (Steaua) într-o situație de-a dreptul penibilă. El a fost abandonat în repriza secundă de arbitrul polonez Laukedrey. Autorul acestei surprize de mari proporții este G. Pometcu (Voința). De cum a sunat primul gong, Pometcu s-a lansat în atacuri hotărîte, marcînd de aproape numeroase lovituri la cap. Gîju n-a schițat nici un gest de apărare, nu s-a deplasat, n-a eschivat, cunoscuta sa mobilitate fiind doar o amintire. Lovit în bărbie, el a fost k.d. și numărat. A venit repriza secundă și am crezut că Gîju își va reveni. Pometcu nu i-a lăsat însă campionului nici o speranță. I-a plasat serii violente la cap, astfel că arbitrul s-a văzut nevoit să întrerupă disputa care, evident, devenire inegală.

G. Pometcu b.ab. II N. Gîju!

Arbitrul Edward Laukedrey (Polonia) ne-a declarat după meci: „Nimeni nu poate vedea atît de aproape ochii boxerului ca arbitrul. Și e întotdeauna mai bine să iei o decizie cu o secundă mai devreme, decît prea tîrziu. L-am numărat de două ori pe Gîju, iar a treia oară am socotit că el nu mai este capabil să se apere. În aceste condiții, cu toată tristețea, nu am putut ține seama de faptul că el este campion european al categoriei."

(Continuare în pag. a 4-a)

PROGRAMUL GALEI DE AZI

Sala Floreasca, ora 10. MUSCĂ. C. Gruiescu (Steaua) — I. Pop (Motorul Arad), D. Davidescu (Dinamo) — I. Gîrleanu (C.S.O. Pitești), Șt. Constantin (Metalul) — D. Nicolae (Electroputere Craiova), A. Cojan (Dinamo Bacău) — C. Ciucă (Steaua); PANĂ. C. Buzuliuc (Steaua) — Gh. Drugă (Dinamo Brașov), O. Amăzăroaie (A.S.A. Tg. Mureș) — O. Gorea (Steaua), A. Iliescu (Farul Constanța) — C. Crudu (Dinamo), Gh. Pușcaș (Steaua) — C. Stanef (Dinamo); UȘOARĂ. A. Vasile (Dinamo) — Gh. Ene (Dinamo), M. Pătrăteanu (Chimia Gh. Gheorghiu-Dej) — L. Mathe (Voința Cluj), A. Zaibel (C.F.A. Brăila) — M. Dumitrescu (Dinamo), P. Prunea (C.S.M. Cluj) — I. Dinu (Farul Constanța).

ION IONESCU LA ATENA?

Sîntem informați că F. R. Fotbal duce tratative cu conducerea clubului Alemannia Aachen pentru utilizarea lui ION IONESCU în partida de la Atena.

Temeiul acestei judicioase hotăriri a forului de specialitate îl constituie forma excelentă manifestată în momentul de față de Ion Ionescu în campionatul vest-german.

Vom reveni cu amănunte.

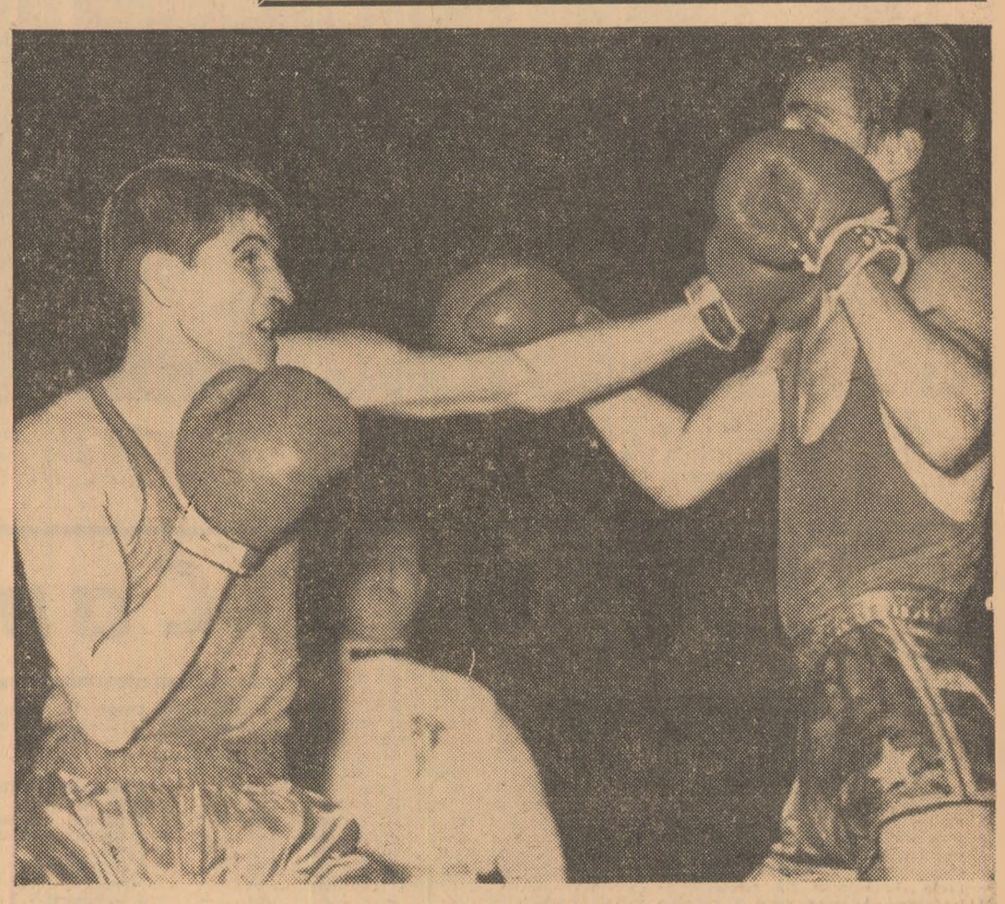

Încă trei secunde și Filip Momoiu își va încheia efemera prezență în finalele campionatului național.

Nimic n-a putut surprinde mai mult pe Vasile Drăgan decît această directă de stînga pe care Vasile Ivan o execută cu măiestrie.

Arbitrul Edward Laukedrey (Polonia) ne-a declarat după meci: „Nimeni nu poate vedea atît de aproape ochii boxerului ca arbitrul. Și e întotdeauna mai bine să iei o decizie cu o secundă mai devreme, decît prea tîrziu. L-am numărat de două ori pe Gîju, iar a treia oară am socotit că el nu mai este capabil să se apere. În aceste condiții, cu toată tristețea, nu am putut ține seama de faptul că el este campion european al categoriei."

Sport și cultură

De cînd activez într-un comitet de cultură și artă, am început să fac și mai stăruitoare asocieri între sport și cultură. Și nu știu, dacă nu cumva noi, sportivii, rămînem mereu datori culturii.

Adevărul este că astăzi, după mai mult de două decenii de continuă ofensivă a ideii sportive, se zîmbește mai puțin și se spun mai puține răutăți despre noi, oamenii stadioanelor.

Televiziunea ne-a demonstrat că nu are prejudecăți. Emisiunea concurs „Între metronom și cronometru", dirijată pasionat de dinamicii Mustață și Topescu, convertește desigur necontenit neinițiați sau îndărătnici.

De fapt, însăși prezența prețuiților de noi George Sbârcea, Dan Desliu, Al. Căprariu, Radu Cosașu și Al. Mirodan în coloanele ziarului „Sportul", pare să spună ceva. Și încă foarte mult.

Să ne mai reîntoarcem o clipă la Jocurile Olimpice de la Mexico, care au unit în timp nu numai ideea Jocurilor, ci și vechea cultură greacă cu milenara cultură maya. Nu au mai fost întreceri olimpice de artă ca la alte Olimpiade, dar expozițiile organizate și monumentele de artă vizitate au demonstrat încă o dată umanismul universal al culturii și sportului.

Nu știu de ce, dar mereu ne reamintim de baletul Operei din Paris și de spectacolul său de la București, cînd cu bucurie nestăpînită am dansat în gînd baletul „Baschet". El evoca, peste ani, baletul Jocuri al lui Debussy, interpretat de Nijinski, pe tema tenisului, dar de astă dată era mai mult și era altceva.

Citim cu plăcere reportajele lui V. Firoiu despre „Sportivi sub cupola Academiei" și portretele artiștilor care în tinerețe au fost campioni sau îndrăgostiți de mișcare, semnate de Emil Iencec, el însuși cîndva actor, ziarist și ciclist. Și credem că și acest lucru dovedește ceva...

Așa cum nu ni s-a părut un fapt oarecare alegerea lui Lelouch, realizatorul filmului care ne obsedează încă, „Un bărbat și o femeie", pentru eternizarea Jocurilor Olimpice de iarnă de la Grenoble.

Aproape fiecare săptămînal de cultură își are rubrica sa de sport, Eugen Barbu găsindu-și timp între atîtea preocupări și pasiuni și pentru aceasta, a timpurilor noastre sportul.

Revistele școlare și studențești pulsează, în primul rînd, prin tinerețe și neastîmpărul ideilor și, deopotrivă, prin arzătoarele pasiuni sportive.

Lucrările noi de artă plastică sportivă, compozițiile muzicale dedicate J.O. și campionilor noștri laureați la Mexico, jurnalele cinematografice și concursul de documentare sportivă — toate acestea sînt noi argumente pentru teza noastră.

A trecut vremea cînd o sculptură de Eugen Ciucă, o poezie de Dan Deșliu și o cronică de Eugen Barbu sau Al. Mirodan stîrneau nedumeriri și ridicări din umeri.

De curînd, sculpturile lui Apostu la Grenoble, cronicile și cărțile lui Chirilă, anchetele în lumea oamenilor de știință, artă și cultură, invită intelectualitatea la reflecții și poziție.

Programarea în cadrul Universității Populare din București a atîtor teme la granița culturii și sportului — iată încă o dovadă și, desigur, nu și ultima.

Arghezi, Călinescu, Vianu, Parhon au adus sportului elogiile meritate. Este timpul să apropiem cît mai mult sportul de cultură. Atît de mult să facem acest lucru, încît nici să nu se observe diferența și trecerea.

Și astfel generațiile care vor urma nu vor mai spune sport și cultură, ci numai cultură. Cultura minții, a trupului, cultura omului. Umanismul secolului XX și curînd al XXI-lea...

Virgil LUDU

DUMINICĂ — PROBA DE COBORÎRE ÎN CUPA BUCEGI

SINAIA, 5 (prin telefon de la trimisul nostru). — Se pare că în fine vremea se va îndura, crezîndu-le schiorilor posibilitatea de a-și disputa cea de a doua cursă de coborîre a sezonului intern (prima a avut loc pe Pîrtia Lupului, în Poiana Brașov, cu ocazia Campionatelor naționale...). Ceața care limita, în cursul dimineții, vizibilitatea la 25 m s-a mai ridicat spre prînz și, astfel, participanții la Cupa Bucegi au putut efectua antrenamentele și cursa non-stop în vederea probei de coborîre, care va avea loc duminică, din Vîrful Furnica pînă sub Carpul Mic. Este însă probabil ca numărul concurenților să nu fie prea mare, cauza fiind aceeași ca și cu ani de zile în urmă: lipsa de antrenament. La rîndul ei, aceasta are... o cauză (e drept, nu singura): desconsiderarea activității de pregătire a schiorilor de către gospodarii Poienei Brașov. Acolo se află una dintre cele mai bune pîrtii de coborîre din țară, dar... neacordarea priorității în folosirea telefericului constituie un exemplu elocvent. De fapt, problema a mai fost ridicată de multe ori în coloanele ziarului nostru și, din păcate, nu a fost încă rezolvată, încît nu ne rămîne decît să ne exprimăm speranța că, nu peste multă vreme, pîrtiile Bucegilor vor fi dotate cu cele necesare pentru a deveni ceea ce ar fi trebuit să devină... Poiana Brașov.

Deocamdată, privim cu bucurie munca asiduă de construire a telecabinei ce-i va purta pe schiori și pe turiști din Sinaia pînă în Furnica, precum și schiliftul, aproape terminat, care va uni Cota 1 500 cu stația de jos a actualului teleferic. Mai sînt, de altfel, amenajări (printre care renovarea cabanei de la Cota 1 500, gospodărită de harnicul Gh. Rișnoveanu) care vor transforma Bucegii într-o oază a iubitorilor iernii...

D. STANCULESCU

ROMÂNIA ÎN FINALA TURNEULUI DE LA CANNES

PARIS 5 (Agerpres). — Selecționata de juniori a României s-a calificat în finala turneului internațional de fotbal de la Cannes. În semifinale, echipa României a terminat la egalitate 1—1 (0—1) cu reprezentativa U.R.S.S. (au marcat Ștefănescu și Grigoriev). Deoarece raportul de cornere a fost egal: 5—5, tinerii fotbaliști români au obținut calificarea în finala competiției datorită mediei de virstă.

Marți, la București

ROMÂNIA — BULGARIA

(reprezentative școlare)

Stadionul Giulești va găzdui, marți, partida revanșă dintre reprezentativele școlare de fotbal ale României și Bulgariei.

Antrenorul principal al selecționatei române, prof. **C. Ardeleanu**, care împreună cu antrenorul arădean **Al. Dan** se ocupă de pregătirea echipei, ne-a comunicat următoarea formație probabilă: **Stana** (București) — **Rădulescu** (București), **Deheleanu** (Blaj), **Sătmăreanu** (Oradea), **Sofian** (Iași), **Lăbuș** (București), **Dănilă** (Iași), **G. Stan** (București), **Helvei** (Carei), **Dinu** (București), **Vlad** (București). Rezerve: **Sandu** (București) și **Sameș** (București).

Constantin Nour, antrenorul, către Petre Ganea: „Șiretenie nu vine de la șiret, dar ferește-te de vicleniа lui Stănescu!"

● PASIONANTA ÎNTRECERE A CRAULIȘTILOR ● CRISTINA BALABAN N-A AVUT PROBLEME ● ANCA ANDREI NU S-A PUTUT REVANȘA

DUPĂ UN 69,1 ÎN SERII

VASILE COSTA ÎNTRECUT DE PANOV LA 100 m BRAS!

CLUJ, 5 (prin telefon, de la trimisul nostru). Ieri, în piscina clujeană a fost din nou o zi a surprizelor, care abundă în actuala ediție a „Internaționalelor". Încă din serii am notat eliminările, cu totul neașteptate, ale lui Roberto Pangaro — cîștigătorul „sutei" — la 200 m liber și Zeno Giurasa la 200 m spate. În același timp, timișoreanul Vasile Costa a făcut o cursă splendidă de 100 m bras, plecînd cu 32,3 și terminînd în 69,1.

Se părea că după amiază vom fi martorii unei performanțe deosebite din partea talentatului nostru brasist, mai ales că el nu forțase în serii. Dar, pe cît de mult așteptată a fost această finală, pe atît de mare a fost dezamăgirea la capătul celor aproape 70 de secunde care au urmat semnalului dat de starter. Costa a plecat, de data aceasta, ceva mai încet, și la 50 m primul a atins peretele bazinului Angel Șoptereanu (32,7). Timișoreanul a revenit decis pe a doua lungime, trecînd la comandă. Dar, în final nu a mai rezistat sprintului irezistibil declanșat la 75 m de Igor Panov, pierzînd de justețe. Cronometrele au arătat 69,4 pentru Panov și doar 69,7 pentru Costa.

Dintre cursele craviștilor cea mai interesantă ni s-a părut cea a băieților, disputată pe distanța de 200 m. Slavic și Sperling s-au instalat de la început la conducere, au trecut în 28.7 la 50 m, dar la jumătatea întrecerii V. Moraru (60,4) în accentuată revenire de formă, îi precedea cu 2 zecimi de secundă. Aceeași ordine și la 150 m, iar la sprintul final Moraru a avut cele mai proaspete resurse, realizînd 2:04,1, timp cu care egalează recordul țării. În proba feminină (100 m) Cris-

Adrian VASILIU

(Continuare în pag. a 4-a)

Bine pregătită, ca de obicei, Melania Decuseară a cucerit o dată cu aplauzele publicului și locul I în concursul internațional de la Cluj.

Concursul internațional de sărituri în apă

Clasamentul masculin sub semnul surprizelor

Față de precedentele ediții ale concursului internațional al României la sărituri în apă, la cea actuală (a III-a) participarea a fost mai bogată numeric. Valoric, însă, oaspeții nu au înscris pe cei mai buni reprezentanți ai lor, săritorii prezenți aflîndu-se abia în pragul consacrării.

Clasamentul în concursul fetelor nu ne-a oferit surprize, ordinea fiind cea scontată. În schimb, la băieți, după ce polonezul Wierniuk conducea la a noua săritură, în ultima s-au produs mari răsturnări de situații, primul loc revenind tînărului Lieberum (R.D. Germană), în timp ce favoriții Ganea și Wierniuk s-au clasat de-abia pe locurile 4 și, respectiv, 5. Referitor la comportarea sub așteptări a campionului național Ion Ganea, menționăm că el a acuzat o ușoară indispoziție.

Îmbucurător este faptul că țara noastră a prezentat în concurs — atît la băieți, cît mai ales la fete — un mare număr de sportivi, care s-au străduit să execute cît mai corect fiecare săritură.

Iată acum primii șase clasați în probele desfășurate simbătă: *feminin (trambulina de 1 m)* — 1. Melania Decuseară (România) 314,10 p, 2. Regina Krajnow (Polonia) 286,50 p, 3. Claudia Lindener (R.F.G.) 268.80 p, 4. Mariana Voinea România) 255,05 p. 5. Ildiko Csiky (România) 239,45 p, 6. Irinel Popescu (România) 231,05 p; *masculin (trambulina de 3 m)* — 1. Hans Lieberum (R.D.G.) 355,70 p, 2. Constantin Nedelcu (România) 353,35 p, 3. Nicolae Speriosu (România) 343,90 p, 4. Ion Ganea (România) 340,05 p, 5. Andrzej Wierniuk (Polonia) 330,95 p, 6. Dumitru Popoaie (România) 328,30 p.

prof. EMILIA NEGULESCU

AZI, ÎN DIVIZIA NAȚIONALĂ A DE FOTBAL

Azi se desfășoară etapa a XXI-a a campionatului diviziei A, care programează următoarele meciuri:

- **BUCUREȘTI: Progresul — Crișul** (stadionul Republicii, ora 11) și **Dinamo București — Dinamo Bacău** (stadionul Dinamo, ora 16,30);
- **TG. MUREȘ: A.S.A. — U.T.A.;**
- **CONSTANȚA: Farul — F.C. Argeș;**
- **ARAD: Vagonul — Rapid;**
- **CLUJ: „U" — Steaua;**
- **PLOIEȘTI: Petrolul — „U" Craiova;**
- **PETROȘENI: Jiul — Politehnica Iași.**

Deoarece arbitrul C. Niițescu s-a îmbolnăvit, meciul Vagonul — Rapid va fi condus la centru de P. Sotir (Mediaș), ajutat de V. Cioc (Mediaș) și N. Barna (Tg. Mureș).

Cine n-a asistat încă la o exhibiție pugilistică își închipuie reuniunile de box ca niște încăierări vulgare unde pumnii sînt atenuați în contondenta lor de niște mănuși de piele, care dacă răpesc palmelor duritatea, le dă însă un aer de monstruozitate. Cu toate acestea sedintele de box sînt un prilej pentru cele mai variate senzatii, dintre care esențială este acea satisfacțiune stenică pe care o are orice ins cînd vede pe un individ răzbind în bătăi pe un altul care se apără și este tot așa de agresiv. Reciproca agresivitate este un element primordial, el singur dînd naștere interesului și alcătuind un principiu estetic al orcărui soi de luptă. Taurul placid sau omul plesnit pe obraz din senin produc un sens de ridicol sau de milă, în nici un caz interes, încît condițiunea primă a unui bun spectacol de corrida sau de box este ca taurul să fie agresiv și nici unul din boxeri să nu aibă aerul de victimă.

G. CĂLINESCU
(din articolul „Box", apărut în „Adevărul literar și artistic, 29 mai 1932)

Colaj

E absolut necesar să asiști anual la cîteva meciuri bune de box. Dacă le eviți vreme mai îndelungată, uiți de ele și asta-i rău.

Un meci de box mediocru este mai rău decît nici unul.

Cînd vrei să-ți păstrezi titlul de campion, trebuie să fii prevăzător.

Asta-i boxul. Vrei să-l învingi pe adversar? Înfundă-l în colțul ringului și caută să-l lovești la plex. Cînd atacă el, sări în lături, aplicîndu-i directele cu toată puterea.

Toată viața e o luptă. Croșeu de dreapta, upercut de stînga. Generația mea n-a cedat niciodată fără luptă.

E. HEMINGWAY
(fragmente din diverse interviuri)

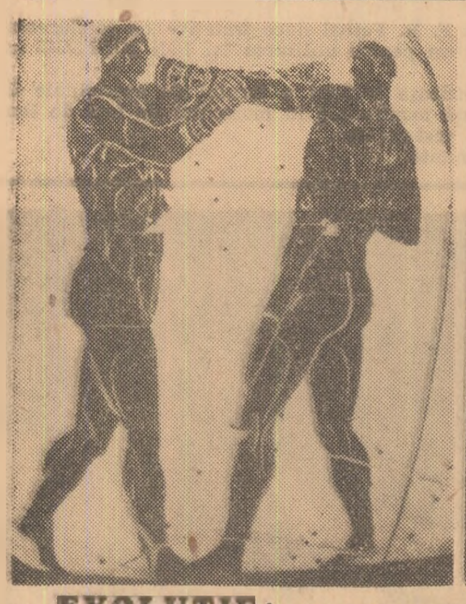

EVOLUȚIE: ■ *Pugiliști pe o amforă panatenaică datînd din anul 336 î.e.n. (aflată acum la British Museum)*
■ *Bătrînii maeștri de box „fin de siele", cu pozițiile lor rigide și țanțoșe (aici, specialistul francez Charlemont)*
■ *Modernii, energici, avîntați, chiar dacă uneori dezordonați în mișcări (aici, Gheorghe Negrea atacînd pe Petar Spasov)*

Patru români pentru prima dată pe ringul europenelor

După Stockholm (1925) și Berlin (1927), capitala Ungariei a fost, în 1930, gazda campionatelor continentale. Pugiliști amatori, reprezentînd 11 națiuni, au sosit la Budapesta unde, între 5 și 8 iunie, și-au disputat centurile de campioni europeni. Oficialitățile sportive române din acea vreme au decis să trimită la Budapesta patru boxeri: Ion Lungu (muscă), Marin Plăieșu (cocos), Nicolae Carata (pană) și Constantin Cionoiu (ușoară).

Firește, nimeni nu aștepta ca ambasadorii sportului nostru cu mănuși să facă cine știe ce isprăvi pe ringul europenelor. „Cei 4" au făcut mai mult un turneu de sondaj, considerîndu-se că învățămintele vor fi foarte prețioase pentru activitatea viitoare a pugilismului românesc.

Mezinul formației era Ion Lungu care, spre surprinderea tuturor celor prezenți la gale, l-a învins pe austriacul Czappak, deși acesta deținea o carte de vizită impresionantă: 180 de partide. Lungu urcase doar de 11 ori scările careului magic. În aceeași seară, Nicolae Carata l-a depășit cu ușurință la puncte pe germanul Wolf, însă Cionoiu a fost învins de suedezul Edlund. În cea de a doua gală, Marin Plăieșu a debutat victorios, întrecîndu-l net pe austriacul Lindenheim, care era favoritul categoriei cocoș. Plăieșu, în vîrstă de 19 ani, se afla la cel de al 14-lea meci din cariera sa. El s-a calificat în finala campionatelor, fiind primul boxer român care a ajuns să-și dispute un titlu continental, iar Lungu și Carata au ajuns pînă în semifinale. Carata a pierdut la puncte în fața italianului Saraccini, iar Lungu a fost eliminat de maghiarul István Enekes, unul dintre cei mai redutabili pugiliști maghiari din acea vreme, care avea să devină campion olimpic la categoria muscă, în anul 1932, și din nou campion continental, la categoria cocoș, în 1934.

Cum spuneam mai sus, Plăieșu s-a calificat în finala categoriei cocoș, unde a încrucișat mănușile cu Széles (Ungaria). Superior în primul rund, boxerul nostru a atacat decis în următorul și, la un moment dat, a plasat o puternică directă în bărbia adversarului. Széles s-a clătinat și a căutat să intre în „corp la corp", spre a-l împiedica pe Plăieșu să lovească. În această situație favorabilă, Plăieșu a fost sfătuit de oficialii români (care îndeplineau și funcția de secunzi, deoarece nu făcuse deplasarea nici un maestru de box) să primească lupta de la semidistanță. Repriza s-a încheiat în mare avantaj pentru român. Ultima a dat loc unei încleștări extreme și s-a terminat la egalitate. Juriul l-a declarat învingător pe Széles, cu două voturi contra unu, judecătorul italian Volpi acordînd decizia lui Plăieșu.

În ceea ce-l privește pe Ion Lungu, acesta a pierdut la italianul Trombetta și a ocupat locul 4, iar Nicolae Carata s-a clasat pe locul 3 prin neprezentarea lui Gorny (Polonia). Clasamentul pe națiuni al europenelor de la Budapesta a fost următorul: Ungaria 22 p, trei campioni continentali (Enekeș, Széles, Szabo); Italia 20 p, doi campioni (Bianchini, Meroni); Germania 11 p., un campion (Besselman); Danemarca 10 p, doi campioni (Petersen, Michaelsen); Polonia 8 p.; ROMÂNIA 6 p; Suedia 6 p.; Finlanda 2 p.; Norvegia 2 p.; Austria un punct; Estonia zero puncte.

Deci România a debutat la campionatele europene cu un oarecare succes. Ziarele vremii remarcau că în timp ce boxul nostru amator era la prima decadă în existența sa, în Polonia existau — la acea dată — 3500 de pugiliști. După europene, boxerii noștri au trecut la profesionism. Plăieșu dispută, în 1931, centura categoriilor pană și ușoară, avîndu-i ca adversari pe Mielu Doculescu și, respectiv, Ion Mihail. Cionoiu va cîștiga titlurile la semimijlocie, mijlocie și semigrea, iar Ion Lungu va îmbrățișa cariera de maestru de box

C. ROMULUS

Campionii României

ANUL	Categoria semimuscă	Categoria muscă	Categoria cocoș	Categoria pană	Categoria semiușoară	Categoria ușoară	Categoria semimijlocie	Categoria mijlocie-mică	Categoria mijlocie	Categoria semigrea	Categoria grea
1948	—	V. Secoșan	E. Mărgărit	Gh. Fiat	—	Fr. Ambruș	I. Boamfă	—	Șt. Iordache	B. Popovici	P. Mentzel
1949	—	C. Toma	Gh. Ilie	Gh. Fiat	—	Fr. Ambruș	N. Linca	—	Șt. Iordache	D. Ciobotaru	P. Mentzel
1950	—	G. Ripka	V. Secoșan	Gh. Fiat	—	Gh. Marinescu	N. Linca	—	I. Vasilov	B. Popovici	D. Ciobotaru
1951	—	G. Ripka	V. Șchiopu	Gh. Ilie	Gh. Fiat	Gh. Marinescu	N. Linca	V. Tiță	P. Zaharia	S. Antacs	D. Ciobotaru
1952	—	I. Zlătaru	C. Toma	Gh. Ilie	Gh. Fiat	I. Peicin	N. Șerbu	V. Tiță	P. Zaharia	D. Ciobotaru	E. Fürész
1953	—	M. Dobrescu	G. Ripka	Gh. Ilie	Gh. Fiat	I. Peicin	N. Linca	V. Tiță	N. Bălan	D. Ciobotaru	E. Fürész
1954	—	I. Toma	V. Șchiopu	N. Birsan	D. Done	I. Demeter	C. Iordache	D. Turiul	V. Tiță	Ghețu Velicu	D. Ciobotaru
1955	—	M. Dobrescu	V. Șchiopu	E. Cișmaș	E. Mărgărit	C. Dumitrescu	I. Dragnea	V. Tiță	A. Blank	Gh. Negrea	D. Ciobotaru
1956	—	L. Ambruș	V. Șchiopu	E. Cișmaș	Gh. Fiat	C. Dumitrescu	M. Stoian	V. Tiță	A. Blank	Gh. Negrea	D. Ciobotaru
1957	—	M. Dobrescu	V. Șchiopu	I. Mihalik	D. Done	C. Dumitrescu	M. Stoian	V. Tiță	D. Gheorghiu	Gh. Negrea	D. Ciobotaru
1958	—	N. Puiu	C. Toma	A. Farkaș	V. Czegelț	C. Dumitrescu	I. Dragnea	D. Rizea	P. Popescu	Gh. Negrea	V. Mariuțan
1959	—	M. Dobrescu	C. Toma	E. Cișmaș	I. Mihalik	C. Dumitrescu	M. Stoian	N. Șerbu	M. Nicolau	P. Zaharia	V. Mariuțan
1960	—	M. Dobrescu	N. Puiu	C. Gheorghiu	I. Mihalik	I. Marin	M. Stoian	N. Șerbu	I. Monea	Gh. Negrea	V. Mariuțan
1961	—	M. Dobrescu	A. Olteanu	C. Gheorghiu	I. Dinu	I. Mihalik	M. Stoian	V. Badea	I. Monea	Gh. Negrea	V. Mariuțan
1962	—	C. Ciucă	N. Mindreanu	A. Olteanu	I. Dinu	I. Mihalik	A. Constantin	V. Neagu	I. Monea	M. Nicolau	V. Mariuțan
1963	—	C. Buzuliuc	N. Puiu	N. Moldovan	M. Băloiu	I. Mihalik	C. Niculescu	P. Mircescu	I. Monea	M. Nicolau	V. Mariuțan
1964	—	C. Ciucă	N. Puiu	C. Buzuliuc	M. Circiumaru	I. Dinu	C. Niculescu	I. Olteanu	I. Monea	Șt. Cojan	Gh. Negrea
1965	—	C. Ciucă	N. Giju	A. Simion	A. Vasile	I. Dinu	I. Pițu	V. Dobre	Gh. Chivăr	I. Monea	V. Mariuțan
1966	—	C. Ciucă	N. Giju	C. Buzuliuc	A. Vasile	M. Dumitrescu	C. Ghiță	I. Covaci	Gh. Chivăr	I. Monea	V. Mariuțan
1967	M. Aurel	C. Gruiescu	N. Giju	C. Stanef	M. Goanță	M. Dumitrescu	C. Ghiță	I. Covaci	Gh. Chivăr	I. Monea	I. Alexe
1968	P. Ganea	C. Ciucă	N. Giju	A. Simion	C. Cuțov	A. Vasile	V. Silberman	I. Covaci	Gh. Chivăr	I. Monea	I. Alexe

ULTIMUL RUND AL LUI BILL STRONG

În acel an, toamna începuse prea de timpuriu. Afară ploua cu găleata, iar frigul pătrunzător îi făcea pe pietoni să grăbească pasul. Un tînăr reporter privea de la etajul al 11-lea al redacției, spre mulțimea ieșind de la cinematograf, unde se juca un „western" cu inegalabilul Cooper. Oamenii așteptau cu nerăbdare, sub rafalele ploii, autobuzele de culoare roșie ale primăriei. Ziarul era aproape gata. La „a-nouă" nimic deosebit. Numai în pagina a patra, la „fapte diverse", Ralph Scott, inamicul nr. 1 al pungașilor de buzunare și al femeilor tarifate, publica cu lux de amănunte descoperirea unei contrabande de blănuri din Canada. Secretarul de redacție anunțase că doar pentru rubrica sportivă mai sînt goale cîteva linii, ce pot fi completate numai în cazul unei știri „bombă". Înainte de a trînti ușa, așa cum obișnuia, secretarul de redacție a precizat că dacă-l va căuta nevastă-sa să i se spună că este jos la zețărie, iar dacă-și va face apariția „șeriful" să fie sunat neîntîrziat la barul lui „Spurs", unde avea de plătit un pariu hipic în whisky lui Jim Salată, corectorul de la pagina publicitară.

... Afară continua să plouă în rafale. Pe stradă nu mai era aproape nimeni. Doar micuții vînzători de ziare, zgribuliți, se adunaseră în gangul cu haine vechi al lui John Roșcatul, frecîndu-și mîinile pentru a se încălzi. Telefonul zbîrnîi de cîteva ori, trezindu-l la realitate pe reporter. Recunoscu imediat vocea bătrînului manager Jack Fox, regele neîncoronat al galelor de box de la „West Pacific". Și convorbirea începu.

„Dragul meu, sînt fericit că te găsesc tocmai pe dumneata, un reporter atît de deștept. De multă vreme te apreciez ca un băiat simpatic și priceput. Te rog, scoate-mă dintr-o încurcătură. Numai dumneata poți face acest lucru. Voi n-ați scris așa cum trebuie despre gala de mîine seară, cu toate că directorul vostru a ridicat ieri prețul de la administrația noastră. Trebuie să inserați neapărat la programul galei că reintră și teribilul Bill Strong. Nu ți-l mai amintești? Brunetul acela de alături de voi, care lustruiește pantofii în fața restaurantului «La pisica albă». L-am convins de aproape trei săptămîni să se bată din nou. Se lăsase de patru ani. Are copii și o nevastă bolnavă. Îți jur că la 34 de ani rămîne totuși o pană excelentă. Are o dreaptă la fel de zdravănă ca și în prima tinerețe. Vino mîine seară neapărat la «Pacific» să-l vezi cum îl snopește pe Silver Still, șoferul care candidează la titlul mondial".

Aflînd că „șeriful" luase prețul, reporterul a completat fără grijă cele cîteva linii goale de la rubrica „sport" cu reintrarea teribilului Bill Strong, anunțînd chiar, cu de la el putere, în chenar, că în caz de victorie lustragiul își va deschide o prăvălie.

★

În cabina de sub tribuna I, Bill Strong își făcea ultimele preparative, înainte de a urca treptele ringului. Abia își găsise acasă proteza dentară și bandajele favorite, de culoare neagră, pe care le strînsese în mîini în acea seară memorabilă de martie cînd, cu un magistral croșeu la maxilar, l-a aruncat peste corzi pe Joe Lunganul, porecilit „urechi de conopidă". Cu cei 200 de dolari încasați de pe pielea lui Joe Lunganul, teribilul Bill Strong plătise spitalul lui Mary, care-i născuse al patrulea fiu, pe John, puștiul acela cu ochii ca mura, care-i umplea acum borcanele de cremă de ghete. Nu va uita niciodată seara aceea. A doua zi după meci, Bill s-a dus cu taxiul la spital și a luat-o pe Mary. Cu toții au sărbătorit evenimentul, mîncînd friptură de curcan, pîine prăjită, cakes și vin roșu. Au urmat alte victorii. Ringul îl atrăgea. Se pregătea atent și adversari de primă mînă ca Joe Mopsul, Terry Mills, Tom Kelly sau Jack cel Rău, căzură ca trăzniți la podea, loviți cu precizie la bărbie de fenomenala dreaptă a lustragiului. Managerii marilor campioni îl evitau însă cu iscusință, ferindu-și elevii de o cloonire cu teribilul Bill Strong. „Omul de colț", Jack Fox, îi promisese în repetate rînduri că-l va lansa la timpul potrivit în lupta pentru cucerirea centurii cu diamante. Bill nu mai avea adversari în oraș. Lui Jack Fox nu-i convenea însă să-l lanseze pe Bill, în locul altui elev de al său, studentul Neale Fraser. Este adevărat că Neale era talentat, însă nu avea jocul de picioare și nici dreapta de dinamită a lui Bill.

Și așa au trecut anii și Bill nu s-a ales decît cu promisiuni vagi, iar Neale a luptat fără succes pentru titlul mondial. La 30 de ani, după o lungă carieră, Bill Strong s-a retras din box. Într-un meci, la o fază confuză dintre corzi, Tommy White i-a pus degetul de la 6 mănușă în ochiul drept. Bill a cîștigat meciul la puncte, însă îi durea groaznic ochiul și vedea numai dublu. S-a internat mai tîrziu în spital și cu ultimii dolari agoniși din box a plătit tratamentul, să-și recapete vederea. A ieșit din spitalul în care a cunoscut o glorie efemeră, pe ușa din dos, sărac și modest. Și-a reluat meseria de lustragiu și cîștiga zilnic atît cît să poată hrăni cele patru guri de acasă. Dar iată că într-o seară soției sale i s-a făcut rău și a trebuit să fie internată în spital.

Suferea de rinichi. Lui Bill îi trebuiau urgent 200 de dolari. De unde să-i capete? Unde să se ducă? S-a gîndit tare mult și pînă la sfîrșit, împotriva voinței sale, a intrat cu șapca în mînă în birourile luxoase ale fostului său manager, Jack Fox. Acesta l-a înmînat lui Bill un cec de 200 de dolari. Strong nu a putut însă să-și plătească la timp datoria și a acceptat clauza managerului: reintrarea. Acesta l-a lămurit imediat pe fostul său elev, spunîndu-i cu însuflețire: *„Bill, tu nici nu ai nevoie de antrenamente. Numai de numele tău se vor speria adversarii. Pune degetul în tușieră și aplică-l pe contract. Te vei bate cu șoferul Still, cel care nu știe să blocheze cu stînga".*

★

În sală gongul a răsunat prelung, anunțînd pauza finală dintre reprizele meciurilor de amatori. *„Ești gata?"* — i s-a adresat Fox lui Bill, bătîndu-l amical pe umăr. Bill s-a uns cu cremă pe arcade, apoi a luat o înghițitură de apă, după care și-a urmat directorul sportiv. Lui Bill îi era frică. Avea un antrenament sumar. Cîteva ședințe de footing, un număr redus de lecții la mănuși și foarte puține reprize cu adversari diferiți ca stil. Niciodată nu trecuse dincolo de corzile ringului atît de insuficient pregătit. Se gîndea la Mary și la copii. Dacă va scăpa de datorie și de pumnii lui Silver Still, atunci își va face de zeci de ori semnul crucii. În drumul spre ring, Bill Strong a fost aplaudat mai puțin decît șoferul Still. S-au găsit unii să strige: *„Still, termină repede cu această gloabă, că ni s-a făcut foame".*

După ce și-a frecat tălpile de azbest ale ghetelor negre de sa- cizul prelatei ringului, Bill Strong s-a îndreptat spre colțul advers, unde ridea sfidător Silver Still. Apoi, Clarke, bătrînul funcționar de la poștă, a bătut în gong și meciul a început. Mulțimea urla pur și simplu. Bill era însă lucid și știa ce are de făcut. Trebuia să aștepte și să contreze. Nu avea o pregătire fizică bună. Parcă cineva îi sufla la ureche să nu facă risipă de energie, să nu se bată aiurea. Still se repezi însă ca o fiară, căutînd K.O.-ul. Bill eschivă spectaculos. Mulțimea începu să rîdă, deoarece Still intră ca un berbec cu capul între corzi. La un „corp la corp", Bill simți că îl înțeapă ficatul. Still lovea cumplit de la semidistanță, mai ales la plex, apoi ieșea cu lovituri duble la figură. De cîteva ori, Bill se lipise de el, pentru a nu-l lăsa să lucreze, pentru a se odihni mai mult. Sam Watts, directorul luptei, sesiză maniera de apărare a lui Bill și intervenea des, pronunțînd: *Breck! Pas înapoi.* Mai tînăr cu 14 ani, Still ataca în serii. După trei reprize egale, în care Bill a blocat magistral toate croșeurile și swingurile dezlănțuitului său adversar, în cea de a patra a recepționat un clasic „un-doi" care l-a zdruncinat din temelii. Bill n-a văzut lovitura și a fost trîntit la podea. Mulțimea era în delir. Pe ring se aruncau monede, mere, pachete de țigări... Susținătorii lui Still erau în culmea fericirii. Bill se ridică greu la 8. Parcă cineva îi legase bolovani de picioare, iar ringul piuteа ca pe valurile unei mări agitate. A provocat imediat un clinci pentru a putea respira. Inutil. Still l-a învins energic și l-a plîmbat din colț în colț, plasînd tot arsenalul de lovituri. Bill devenise sac de antrenament. Gongul salvator răsună. Teribilul Bill traversă în zig-zag ringul pentru a ajunge la colțul său. El vru să abandoneze, dar Jack Fox se împotrivi cu tărie. După ce-i dădu pe la nas cu cîteva sărurî din sticluțele sale, Jack Fox îl împinse pur și simplu pe Bill să reia ostilitățile. Still își primi cu satisfacție prada, pe care o execută din două lovituri la figură. Una din arcade se sparse ca o nucă. Fața lui Bill Strong se umplu de sînge. Complet depășit, sleit de puteri, Bill căzu în genunchi, apoi pe spate, după care intră în lumea viselor.

... Ce frumos terminase el meciul! Se făcea că s-a ridicat de la podea și l-a ridiculizat pur și simplu pe Still. Într-a 10-a i-a aplica lovitura de grație, un jab în stare să omoare un bou, care l-a făcut k.o. în cruce pe Silver Still! Mulțimea îl purta în triumf, iar numele său era scandat de zeci de mii de spectatori. Apoi a deschis ușa casei. În hol se afla Mary, grasă și frumoasă, înconjurată de cei patru copii. Îl așteptau cu masa pusă, cu farfurii și tacîmuri noi

... Cînd s-a trezit, Bill Strong avea capul greu. Nu mai vedea de loc. O soră de la capătul patului l-a rugat să stea liniștit. I s-au adus apoi niște ochelari negri. Medicii nu aveau ce să-i mai facă. Vechea boală de la ochiul drept se agravase. Teribilul Bill Strong își plătise datoria, și încă cu dobîndă, managerului Jack Fox.

Afară continua să plouă. Vis-à-vis de redacție, în fața restaurantului „La pisica albă", de cîteva zile un tînăr cu baston alb și ochelari negri vinde săpun și lame de ras. Trăiește mai mult din mila trecătorilor. Nu este altul decît Bill Strong, tatăl a patru copii, acela care s-a bătut cu șoferul Silver Still, cel care nu știe să blocheze cu stînga.

Paul OCHIALBI

SCRIMA PUGILISTICĂ
Desen de Octavian ANDRONIC

RING OCTOGONAL PENTRU EVITAREA ACCIDENTELOR?

Personalitate marcantă în boxul mondial, dr. Max Novich, de profesie medic ortoped, a făcut cîteva propuneri interesante, vizînd evitarea accidentelor pe ringurile de box, pe care le-a înaintat forului sportiv Amateur Athletic Union din S.U.A., cu intenția de a ușura introducerea pugilismului în principalele colegii și universități americane.

Iată pe scurt propunerile reformatoare, expuse în 6 puncte:

1. **Ringul de box să aibă formă octogonală.** Spre deosebire de pugiliștii din jurul anului 1930, care au fost adevărați artiști ai ringului, astăzi — susține dr. Novich — boxerii sînt în majoritatea cazurilor defectuos antrenați și de aceea se înregistrează destule accidente. Un ring cu 8 colțuri ar face lupta mai dificilă, dar în același timp ar contribui la sporirea îndemînării combatanților și la dezvoltarea artei pugilistice.

2. **Medicul de ring să fie înlocuit cu un arbitru-medic.** Acesta nu va sta pe ring, — ci ca și pînă acum — în apropierea lui, dar va avea dreptul să oprească meciul (în cazul unor simptome sau accidentări grave), fără asentimentul arbitrului de ring.

3. **O comisie medicală va decide dacă sportivul este apt din punct de vedere fizic pentru a practica boxul.** Această comisie poate interzice activitatea boxerului care s-a ales cu traumatisme, cu defecte fizice în urma unor întîlniri, prezintă tulburări ale sistemului nervos sau este insuficient pregătit pentru meciuri.

4. **Folosirea unor mănuși pneumatice din burete de cauciuc.** Ele vor evita cu siguranță unele accidentări grave, vor diminua forța loviturilor.

5. **Căștile protectoare să fie obligatorii.** Dr. Novich afirmă că un boxer cu cască nu va fi făcut k.o., și că, în acest fel, va crește interesul studenților pentru box.

6. **Fața boxerilor să fie unsă cu o alifie.** În acest fel, pielea de pe fața boxerului va fi apărată de loviturile puternice, se va evita deschiderea arcadelor etc.

Amateur Athletic Union a alcătuit o comisie care să studieze propunerile dr. Novich.

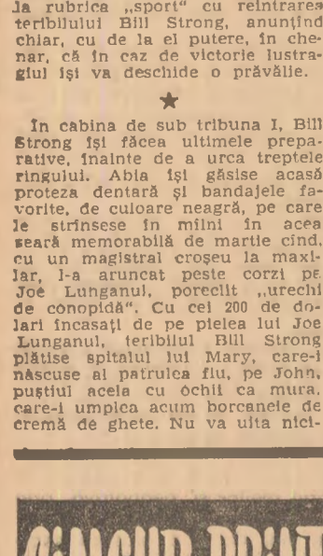

SINGUR PRINTRE STRĂINI...

Viața romantată a lui Toma Aurel

I. OBRAZNIC MAI E PUȘTIUL ASTA!

O cîmpie pîrjolită de soarele dobrogean, lîngă Babadag. Un copil de opt ani păzește un cîrd de gîște la marginea drumului. Deodată, un bolid pe patru roți stîrnește praful șoselei. Speriat copilul sare, de la umbra salcîmului, cu o nuia și se repede spre șosea. Prea tîrziu, însă! Cinci gîște au încremenit acolo în țărînă, străvite sub roți. Înspăimîntat și furios băiatul amenință cu pumnii lui mici automobilul. O frînă scurtă. Trei tineri se dau jos. Se vede că sînt băuți. Se apropie, domol de băiatul încremenit lîngă mortăciunile din drum.

— Tu ne-ai amenințat? întrebă unul dintre ei.

— Eu. Vedeți? Mi-ați omorît gîștele. Ce mă fac? Tata o să mă rupă în bătaie!

— Daaa? face străinul. Zîmbind batjocuritor către ai săi. Să-i plătim paguba, nu? Și iarăși clipește din ochi șiret. Ceilalți doi încuviințează bine dispuși. Cîte zici c-au murit, continuă el.

— Cinci. Cinci gîște, se vaită copilul plin de amărăciune.

— Ahooo! Cinci, vasăzică! Atunci să-i dăm plata pentru cinci, nu? Poftim pentru prima... și pentru a doua!

Pumnul declanșat îl izbește pe copil drept în falcă doborîndu-l. Zăpăcit de lovitură, se ridică, scutură capul, dar imediat se pomenește cu alt pumn mai năpraznic. Strînge din fălci, încearcă să scoală iarăși, cu buza sîngerînd. Dar, alt vlăjgan îl pocnește pleziș și el se clatină din nou.

— Aaaa... Mă bateți? Pe mine? Trei...

Și, orbit de furie copilul se năpustește spre ei, căutînd să se răzbune. Dar e singur! Și ei sînt trei. Trei namile care se amuză să-l pișeze zdravăn pe micul rebel. Într-un tîrziu, copilul se prăbușește însîngerat în colb, lîngă gîștele ucise de automobil. Cei trei mai hohotesc o dată și apoi se urcă în mașina care dispare într-un nor de praf.

Copilul se ridică, își șterge cu mîneca lacrimile de furie amestecate cu sîngele de pe obraz, încarcă în spinare gîștele moarte și pleacă spre sat, plîngînd singur, în pustietatea cîmpiei.

...Primul meci al lui Toma Aurel s-a sfîrșit cu o înfrîngere!

★

Oare el să fie cel despre care au început să vorbească ziarele? Oamenii din Babadag fac tot felul de presupuneri, au îndoieli. Nu l-au mai văzut de multă vreme, de atunci cînd avea numai 12 ani și a plecat la oraș ca să-și caute norocul. Aurică a învățat ucenicia la garajul fraților Moldoveanu, apoi a devenit șofer. Și acum, iată, toate ziarele scriu că a ajuns boxer și e tocmai la Paris. El să fie oare? Prichindelul care păzea gîștele și a încasat chelfăneala aceea cînd a venit acasă plin de sînge, cu cinci mortăciuni în spinare?

— Bre, nea Toma. Aurică ăsta de la Paris, e feciorul tău?

— Al meu e, se fudulește bătrînul Toma. Apoi oftează. Oare cum s-o descurca el pe-acolo? Greu e doamne prin străini... ca descuț prin mărăcini...

★

Tomiță nu pierde vremea la Paris. Acceptă fără ezitare meciul cu Young Perez, fostul campion mondial la „muscă". Înlătură îndoielile lui Covaci cu un singur gest: „Nu mă uit la cartea lui de vizită. Mă bat cu oricine! Ori el, ori eu". Și cu o dreaptă teribilă îl face K.O. în repriza a 5-a. Căderea lui Perez la podea zguduie întreg Parisul. „Match" se întrebă „Cine e Aurel Toma?" Iar „L'Intransigeant" exclamă: „Obraznic mai e puștiul acesta". Cu o singură dreaptă îl curățâ pe unul dintre cei mai buni cocoși ai lumii. Toma cere alt adversar. I se oferă, imediat, Mendiola. De data asta, treaba se complică. Toma pleacă furibund la atac și e contrat fulgerător. Cade la podea, e numărat pînă la opt dar — fără să se sinchisească de urletul arenei dezlănțuite — reia atacul, lovind năpraznic din toate pozițiile. Mendiola e purtat prin colțurile ringului pînă în repriza a 7-a cînd Toma își luxează mîna. Lucian Popescu vine la colț, și îi strigă:

— Plîmbă-l, Tomiță. Ai cîștigat.

Toma îi urmează sfatul, păstrează distanța, și cu o singură mînă validă obține un meci nul. „Boxe" scrie: „Toma confirmă. Aseară cîștigase și cu o singură mînă, dar Mendiola a primit cadou un meci nul!" Ofertele curg din toate părțile acum, dar Toma Aurel nu se grăbește. Așteaptă să-și repare mîna. În acest timp, la Paris și la Londra se înregistrează o adevărată invazie de boxeri români, care luptă cu succes pe ringuri. Gh. Axioți obține două victorii prin K.O. la Barjolin și Berry, iar Spakow îl depășește net pe O'Malley la Londra. Colonia pugilistică română de la Paris numără acum nouă boxeri: Gh. Covaci, Gherase, Millea, Nelu Oprescu, Toma Aurel, Lucian Popescu, Gh. Răpeanu, Gh. Axioți și Spakow. Axioți joacă în iunie 1933 cartea cea mare. Îl provoacă pe Gustave Roth, campionul european la mijlocie, pentru titlu dar... ratează! La 29 iunie 1933, la Long Island, Primo Carnera, colosul italian, devine campion mondial la toate categoriile, scoțîndu-l din luptă în repriza a 6-a pe Jack Sharkey. Italia e cuprinsă de un entuziasm indescriptibil. Mii de oameni defilează prin fața locuinței noului campion, iar mama lui Carnera, o bătrînică liniștită, e gata să fie sufocată, în momentul cînd e purtată în triumf... La Paris, Toma Aurel se războiește cu tenacele Maurice Huguenin, porecilit „prințul K.O.-ului" și pierde la puncte. Nu trec nici două săptămîni însă și Tomiță, îndrumat din colț de Petre Alexandrescu, îl depășește net la puncte pe Henri Sanchez. Tot în acea seară, la Central, în fața a 2 000 de spectatori. Axioți îl scarmănă bine de tot pe Besneux, cîștigînd la puncte. „L'Auto" scrie: „Axioți a lovit mereu, dar Besneux are o bărbie de ciment!"

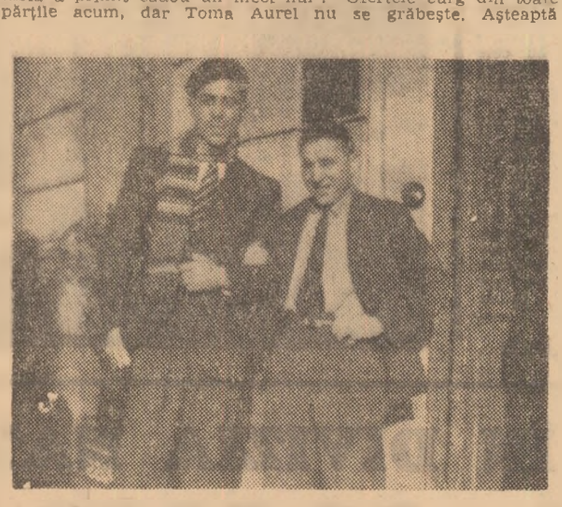

Gheoryhe Axioți și Toma Aurel la Paris în 1934

Jeff Dickson, celebrul organizator parizian, s-a dus să-l vadă pe Toma la lucru în meciul cu Huguenin. Apoi la 25 ianuarie 1934, Jeff e din nou identificat printre spectatorii de la Central, unde Toma se bate cu Etienne Mura. Românul ia inițiativa de la prima lovitură de gong. Mura e pisat îngrozitor, iar în repriza a 5-a se odihnește de două ori la podea. În rundul 6 Mura își revine. Toma Aurel pare surprins, dar își reglează iarăși tirul și îl mai trimite o dată la podea în ultima repriză, cîștigînd confortabil la puncte.

Jeff îl convoacă pe Toma Aurel în biroul său din rue Vaulney. Caută de la început să pună lucrurile la punct. Să arate că el e stăpînul și că hotărîrile sale au putere de lege. Dar nu găsește în Toma interlocutorul potrivit. „Cocoșul încăpățînat" — cum îl va denumi mai tîrziu Jeff Dickson — se scoală de pe fotoliu, bate cu pumnul în birou și-i strigă: „Eu nu sînt sluga dumitale, să mă bat pe niște firimituri!" Dickson ceruse, ca de obicei, 65 la sută din bursă. Toma trîntește ușa și pleacă. Jeff nu va uita niciodată afrontul și va căuta mereu să-i obstaculeze drumul. El surîde satisfăcut cînd Toma Aurel e înfrînt, la 18 februarie, de Filhol și își pune în acțiune întreaga mașinărie pentru a-l sabota pe „încăpățînat". Toma e descumpănit. De două luni stă la Paris fără treabă. Managerul său, Schoenfeld, pare și el intimidat de manevrele lui Jeff Dickson. Toma îi face reproșuri. Schoenfeld îi promite un meci în Anglia, dar românul se îmbolnăvește de furunculoză. Covaci pleacă singur la Liverpool și e învins de Tarleton. Schoenfeld îl admonestează pe Toma Aurel: „Trebuie să te bați și bolnav". Toma îi spune cîteva de la obraz și ruptura e gata. Bolnav și fără ajutor, Toma Aurel rămîne singur printre străini...

El nu știe însă că în acest timp, la Paris, un omuleț cu fața blîndă, cu ochi albaștri și părul argintat înainte de vreme, l-a urmărit din umbra sălii toate partidele. L-au bucurat victoriile lui și a suferit, poate mai mult chiar decît Toma Aurel, cînd acesta a coborît treptele ringului înfrînt. Acest om cu suflet de aur bate acum la ușa camerei lui Toma din hotelul sărăcăcios al Parisului. Zîmbește și se recomandă:

— Sînt Georges Leclerc, antrenor de box. Știam că ești bolnav. Am adus și un doctor, un prieten de-al meu, ca să te pună pe picioare.

George MIHALACHE

CAPITOLUL VIITOR: „Poate Leclerc are dreptate"

FILMUL SPORTIV PE ECRANE

Mijloacele filmului, puterea de descompunere a mișcării, dau posibilitate sportivului să studieze, secvență cu secvență, tehnica unei sărituri sau jocul adversarului, să corijeze detalii, să stabilească tactica viitoare. Dacă în acest caz, sportul a fost cel care a apelat la cinematograf, în alte situații, cînd măiestria sportivă devine artă, obiectivul cinematografic s-a prezentat să fure, să transmită și să eternizeze viața sportivă.

Bucuriile și durerile acestei lumi nu puteau să nu atragă cinematograful, care, datorită capacității sale de introspecție, a reușit să creeze sensibile filme artistice pe temă sportivă, ca „Singurătatea alergătorului de cursă lungă", „Viață sportivă", „Acolo, sus, cineva mă iubește", „Un bărbat și o femeie", „Ultima noapte a copilăriei" etc.

Situată la intersecția laturilor : didactică, documentară, artistică ale relației film-sport, remarcăm de cîtva timp producția de filme realizată de C.N.E.F.S. în colaborare cu studiourile „Al. Sahia" și „Anima-film", însumînd o serie de valoroase scurt-metraje. După ce televiziunea ne-a prezentat un grupaj de trei filme din această serie, iată că și D.D.F.-ul ne-a oferit o plăcută surpriză, prin programarea la cinematograful „Timpuri Noi" din București și la alte cinematografe din provincie a ultimelor realizări ale anului trecut. Și o altă surpriză plăcută, pentru realizatori de astă dată : publicul face „sală plină".

Este firesc ca această producție comandată de C.N.E.F.S. (10—12 filme anual) să fie subordonată unor teme de popularizare a sporturilor. Ca atare, tema pune în fața realizatorului problema atingerii dar și a nedepășirii unui caracter didactic, fără a lipsi, totuși, spectacolul de interes.

Din suita celor șase filme sportive prezentate, se remarcă, indeosebi „Atletism" în regia lui Erwin Szekler, un film minuțios lucrat, în care, datorită imaginii lui Tiberiu Olasz, cît și a montajului, se obțin valențe de mare rafinament analitic. Luate în timpul marilor concursuri de atletism, imaginile au fost montate prin folosirea stop-cadrului, a ralenti-ului sau gros-planului. Avertismentul autorilor că ne vor dezvălui imagini pe care niciodată un spectator nu le va putea observa, se împlinește și urmărim astfel un emoționant poem al „Emoției", al „Efortului". Sincer vorbind, niciodată, cel mai bun actor nu va reuși să redea starea de așteptare și încordare premergătoare unei probe, în măsura în care acest pachet de nervi și mușchi, care este sportivul în săritură, alergare sau aruncare, o aduce pe ecran.

Și pentru a nu se mai crede că noțiunea „culturism" înseamnă „muncă culturală" (după cum aflăm din savurosul interviu cu care debutează filmul), realizatorii scurt-metrajului cu același nume, E. Szekler și Marion Constantinescu, ne atrag în tainele acestui cult al corpului, prin care cei mici se fac mari, cei slabi se fac... frumoși. Scenariul și regia au găsit un excelent, gîndit și realizat, pregeneric, care invită la meditație și te îndeamnă, atunci cînd nu ai o sală utilată la dispoziție, să-ți asiguri un corp sănătos folosind utilaje casnice.

Pe cei cu care ne mîndrim, pe cei care ne-au dăruit victoriile, care au impus sportul nostru în lume, pe Panțuru, Neagoe, Vernescu, Țiriac, Drimbă și pe Giju (pe care-l rog să nu mă dezmintă, eu am semnat scenariul și numai eu știu ce-am simțit la Mexico) îi revedem în filmul „Campionii, mîndria patriei". Regizat de Lucian Bratu, filmul prezintă mai puțin sportivul și mai mult omul, cu calitățile și renunțările, care-l duc pe cea mai înaltă treaptă a podiumului. O temă frumoasă, dar dificilă, pentru că de astă dată sportivul este „vedetă" în viața de toate zilele.

Și în fine alte trei interesante filme-pledoarii. „Regele fotbal" (pe o inspirată idee a scenaristului dr. Romulus Balaban) opune mișcările dezordonate și nesincronizate ale diletantului cu cele mai perfecționate mecanisme de înscris goluri, etalate pe terenurile lumii. Urmărim la fiecare cinci secunde cîte un gol, care ar putea fi, pentru fiecare în parte, „cel mai frumos gol din viața mea". Reunite, nu numai prin similitudinea titlurilor ci și prin intenții, „Pledoarie pentru box" (Savel Știopul și Remus Nastu), și „Pledoarie pentru volei" (M. Constantinescu și E. Szekler) vor găsi acea audiență care aduce în ring sau la plasă pe cei cărora le sînt destinate.

O remarcă de bun augur pentru activitatea viitoare. Producția anului 1968 este superioară celorlalți ani, cîștigă prin idei interesante, bine susținute de partea tehnică.

Amita-Nicoleta GHERGHEL

Duminicile unui nesportiv

ARBITRII

Am citit deunăzi textul „mesei rotunde" a arbitrilor de fotbal, întruniți în redacția ziarului acesta. Jack Berariu le spunea arbitrilor „cavaleri ai fluierului". Aș îndrăzni să cred că le-a conferit comparația asta înflorită nu atît pentru că ar avea fluierul în gură, ci pentru că sînt prea adeseori ei înșiși fluierați. Fluierați și huiduiți de publicul din tribune, nu numai cînd greșesc, dar, de atîtea ori, și cînd sînt de bunăcredință.

Nutresc din ce în ce mai multă simpatie și chiar compasiune pentru arbitrii de fotbal, îndeosebi de cîte ori mă gîndesc că eu însumi am fost în situația de a fi... arbitru. Dacă nu de unul singur și nu pe peluza verde, oricum în juriile naționale și internaționale ale arenelor muzicale. Știu, astfel, cît este de grea sarcina oricărui arbitru și în orice domeniu. I se cere să fie obiectiv, să vadă tot, să-i trateze în mod egal pe toți. Dar sînt cu putință toate acestea deodată ? Mă îndoiesc, și de aici, apoi, fluierăturile, huiduiala, nemulțumirea.

În primul rînd, e imposibil să vezi chiar tot. Ochiul omenesc nu are ochiul cu zeci de mii de fațete al unora dintre insecte, nici lentila măritoare de zeci de ori a cabalinelor Este fatal deci să-i scape cîte un amănunt, uneori chiar cîte un moment pentru toți evident, numai de către el — care se afla tocmai în clipa aceea într-un unghi special — nesesizat ! Unghiul acesta nu este însă numai unul de perspectivă fizică, ci este și de structură psihică. Îmi aduc adesori aminte de experiența pe care a făcut-o Thomas Morus pe cînd era închis în Turnul londonez. Aflat la fereastra cu gratii a unui etaj superior, i-a fost dat să vadă jos, în poartă, o încăierare. Cînd ea a luat sfîrșit, utopistul autor al Utopiei a coborît la tovarășii lui de detențiune, care urmăriseră și ei, printre gratiile lor, bătaia abia isprăvită, rugîndu-i să-i povestească cele petrecute în fața porții. Nici unul dintre cei chestionați n-a redat însă întocmai cele ce văzuse, fiecare aplicînd corectivul propriei sale optici adevărului faptic. Sînt sigur că Morus s-a gîndit, la capătul investigației sale, nu numai la fragilitatea reflectării adevărului în spiritul omenesc, dar și la marea dificultate de a fi obiectiv și de a face pe arbitrul.

În ce mă privește, mă gîndesc la arbitrajul juriului internațional de la Brașov, la festivalul din acest an al „Cerbului de aur". Și îmi spun că rezultatele obținute prin sentințele date de el au mulțumit și au nemulțumit deopotrivă, fiindcă nici unul dintre noi nu are și nici nu poate avea același unghi de perspectivă. De la unul la altul sînt devieri de o miime, de o sutime, de o zecime de grad, și așa mai departe, încît nici unul din noi nu vede și nu aude exact ca vecinul său. Dar obiectivitatea arbitrilor există totuși, și ea se confundă mereu cu onestitatea umană și profesională : a spune și a acționa după glasul conștiinței tale, nepărtinind pe nimeni, exprimînd convingerea ta cinstită, fără vreun parti-pris, înseamnă a fi un bun și loial arbitru, slujitor, în orice împrejurare, al adevărului.

Cînd toți ne vom ridica la acest prag de obiectivitate, arbitrii nu vor mai avea fluiere în gură, poate chiar să nici nu mai fie nevoie de ei ! Pînă atunci însă, să ne încredem în bunul lor simț, cînd îl au, deoarece ei ne reprezintă și ne exprimă pe noi toți, majestatea sa Publicul !

George SBÂRCEA

MECIURI

LA DOMICILIU?!

UN MIRAJ ?

NU...

UN TELEVIZOR

miraj

Manifestări sportive, informații, spectacole, emisiuni culturale, emisiuni pentru copii și multe alte clipe plăcute. Iată ce vă oferă un televizor MIRAJ.

— Televizorul MIRAJ E 59 — 681 este un receptor de televiziune cu 12 canale și cu ecran mare — diagonală 59 cm ; prezentat într-o elegantă casetă furniruită, cu o linie asimetrică modernă.

— Strălucirea imaginii permite vizionarea în condiții excepționale a programelor.

— Difuzorul permanent dinamic asigură o reproducere de bună calitate a sunetului.

— Șasiul rabatabil folosit la construcția televizorului dă posibilitatea unei întrețineri și depanări ușoare.

— Prețul este de 5.100 lei. Se poate cumpăra și cu plata în 12—18 rate lunare, cu un aconto de numai 765 lei.

VARIETĂȚI

CAZUL REINHARDT

Wolfgang Reinhardt (medalie de argint la J.O. de la Tokio, la săritura cu prăjina) a fost condamnat la trei săptămîni închisoare de un tribunal din R.F.G Motivul ? La un control al poliției, Reinhardt a fost găsit conducînd autoturismul sub influența alcoolului. În fața instanței, Reinhardt a declarat, spre stupefacția celor prezenți, că nu consumase nici un fel de băutură alcoolică, dar că, înainte de concursul de atletism, din acea zi, folosise un „stimulent" care conține o puternică concentrație de alcool. Pastilele folosite se numesc Captagon și nu sînt altceva decît un puternic drog.

Se pare că după descoperirea acestui caz, Reinhardt este pasibil și de o sancțiune din partea federației de specialitate.

VIITORII CAMPIONI OLIMPICI ÎNVITAȚI ÎN ITALIA

Primarul orașului Ravenna a adresat Comitetului de organizare a J.O. de la München o interesantă invitație.

Prin intermediul unei agenții de turism din Italia, toți medaliații cu aur la J.O. din 1972 sînt invitați să-și petreacă un concediu, în mod gratuit, în stațiunea Cervio Milano Marittima, de pe coasta Adriatică

CELE 44 DE FEDERAȚII INTERNAȚIONALE

În prezent activează nu mai puțin de 44 de Federații internaționale pe ramuri de sport. Cea mai cuprinzătoare este cea de atletism, la care sînt afiliate 136 de federații naționale. Ea este urmată de cea de fotbal, cu 135, baschet 127, box 113, tir 110, volei 105, ciclism 100, natație 98, haltere 93, tenis 91, lupte greco-romane și libere 88, tenis de masă 85, scrimă 74, judo 73 etc. Cea mai mică Federație internațională este cea de orientare turistică, care are doar 11 federații naționale afiliate.

Picături...

— Performanțele slabe ale unui sportiv consacrat pot fi explicate, dar nu și justificate.

— Ciocanul îl arunci, ca să bați recorduri

— Unii sprinteri cîștigă nu fiindcă o iau înainte, ci pentru că adversarii lor rămîn în urmă.

— Degeaba sare sus, dacă nu „e la înălțime"...

— Și omul poate deveni rachetă, cînd „i se aprind călcîiele".

— E una să ai laurii victoriei pe cap, și alta... la cap.

Dan MIHAILESCU

ÎN ULTIMA ZI DE PATINAJ...

Micuțul Roby *(3 ani și jumătate) are ceva de spus partenerei sale, și mai micuța* Adina *(un an și jumătate !...). Amîndoi se țin bine pe patine. Și nici nu-i de mirare. Robin Vosatka este fiul cunoscutului antrenor cehoslovac* Karel Vosatka *și al fostei noastre campioane de patinaj artistic* Cristina Patraulea-Vosatka. *Iar micuța* Adina *are și ea o bine stabilită ascendență în sportul gheții : tatăl —* Radu Ionian, *antrenor, fost de mai multe ori campion al țării la individual și la perechi (cu Cristina Patraulea) ; mama —* Felicia Ionian, *antrenoare de patinaj artistic. Să așteptăm, deci, să treacă încă vreo cîteva ierni și poată că* Roby Vosatka *și* Adina Ionian *vor face și ei un cuplu de patinatori campioni ! Dacă ascultă bine de mămica și de tăticu...*

Foto : THEO MACARSCHI

Eroi contemporani

GIL DELAMARE sau poetul riscului

Cascadorii (cum sînt numiți în Europa), sau stuntmenii americani, au apărut ca o necesitate a cerințelor înalte ale cinematografiei contemporane.

Acești oameni temerari sînt necesari pentru dublarea vedetei în timpul filmărilor periculoase, în momentele de mare acțiune și dramatism. Ei sînt personajele din umbră, care duc greul filmărilor pline de risc și neprevăzut, ei sînt anonimii ale căror nume se trec rareori pe genericul filmelor, dar ale căror merite în realizarea lor nu sînt cu nimic mai prejos decît ale eroilor principali.

Gilbert Yves Delamare de la Villenaise de Chenevarin — cunoscut în toată lumea ca Gil Delamare, a fost unul din marii cascadori, care, intrați deja în legendă, au pătruns prin porțile din față ale cinematografiei, înnobilînd această profesiune și ridicînd-o la rangul de artă. În copilărie, visa să devină actor, scria versuri, citea mult și avea o deosebită predilecție pentru exercițiile fizice. Avea 18 ani cînd a izbucnit cel de al doilea război mondial. S-a înrolat și l-a terminat luptînd. Dar războiul l-a schimbat viața fundamental. A devenit cascador din întîmplare, făcînd figurație într-un film de aventuri și-apoi s-a consacrat acestei meserii a îndrăgit-o și a slujit-o cu pricepere și pasiune pînă la moartea-i prematură.

Desigur, la început i-a fost ușor, fiind un desăvîrșit polisportiv. De la 11 ani călărea, juca baschet, rugby, fotbal. În liceu învățase înotul, iar în armată judo și conducerea auto, în care era un adevărat as. În anii grei de perfecționare, învață boxul, dobîndește brevetul de pilot și devine chiar parașutist de performanță. Execută 1394 de lansări cu parașuta în toate condițiile, cu deschidere întîrziată, pe timp de noapte, în grup sau la punct fix, unele dintre acestea alături de celebra campioană de parașutism, franțuzoaica Colette Duval.

Caracter echilibrat și ferm, modest și conștiincios, calculat și pedant, el era de părere că un bun cascador trebuie să se caracterizeze prin luciditate și prudență, pentru că integritatea lui fizică îi e mai presus de orice. Inteligent și fin, intelectual distins, camarad agreabil și generos, interlocutor plăcut — el a devenit cu anii un pasionat al profesiunii sale, pe care o iubea cu patimă. Se străduia mereu să găsească soluții noi, inedite, metode practice care să favorizeze rapiditatea filmărilor și deplina securitate a executanților. Departe de a executa automat directivele regizorului, el avea mînă liberă în pregătirea și executarea momentelor primejdioase, de care răspundea personal și pe care singur le realiza.

Acest veritabil Cyrano al ecranului, ascuns dincolo de pînza înșelătoare de proiecție, a dat viață unor întîmplări extraordinare — petrecute pe toate meridianele globului, din America de Sud în Australia și din Alasca în Himalaya — întîmplări filmate și prezentate publicului ca fiind opera unor stele ale ecranului : Jean Paul Belmondo, Gerard Philippe, Jean Marais, Gregory Peck, Bob Hope sau Jean Gabin.

Cel care sărea din avionul în picaj, cel care boxa sau se proiecta cu automobilul în apă, sau peste care trecea un expres cu 140 pe oră, era el, Gil Delamare, profesionistul riscului, meseriașul curajului, el care prin seria cascadelor sale uneori foarte primejdioase sporea faima imaculată a vedetelor de 24 de carate.

Marii producători îl asediau, regizorii remarcabili îl solicitau, actori vestiți îi căutau prietenia. Și cu modestie și demnitate, el se mulțumea să fie — în faptă, nu și pe ecran — Fantomas, Omul din Rio, Gentlemanul din Cocody sau Omul zburător.

Dar brusc, inima lui generoasă a încetat să bată, străvită de fierul mașinii, într-una din demonstrațiile pe care le mai executase de sute de ori.

Era în 31 mai 1966, la ora 17.40.

Ca un suprem omagiu adus profesiunii sale, el a murit slujind-o. Cîntecul său de lebădă a răsunat la puțin timp după moartea sa. La Paris a apărut cartea la care a lucrat pînă în ultimele lui zile, „Le risque est mon metier", în care își expune cîteva din principiile care l-au călăuzit în timpul scurtei, dar tumultuoasei sale vieți.

Cel care voia să devină literat, a devenit un poet al faptelor, un maestru al temerității și curajului veritabil.

Prietenul său bun, Jean Marais, scrie în prefața cărții următoarele rînduri semnificative : „Prima dată cînd te-am cunoscut erai actor, partenerul meu. Aveai tot atîta talent de actor, cît aveai de a risca ... Gil, tu vei trăi întotdeauna în inima prietenilor tăi".

Dorin ALMAȘAN

Olimpionicii

Colecția de povestiri științifico-fantastice, ajunsă la fascicola nr. 339, ne prezintă surpriza unui titlu care ne-a atras firește atenția : „Olimpionicii". Într-o colecție consacrată tradițional povestirilor de anticipație, ni se propune o aventură **à rebours**, cu „mașina de călătorit în timp" care poartă doi tineri moderni în istorie pînă în epoca de decadență a jocurilor olimpice antice, tocmai în arenele însîngerate ale gladiatorilor de pe vremea lui Nero. Și iată-l pe eroul principal, tînărul arheolog George Mănăilă, participînd la cursa de cvadrige și la înfruntările de pancrațiu.

Dincolo de unele anacronisme și inexactități (totuși importante cînd se vehiculează date istorice, pentru că altfel genului i s-ar spune doar **fiction** nu și **science**), plăcerea lecturii ne-a fost sporită de alegerea unui subiect din cronica sportului, vădind documentarea meticuloasă a autorului în lucrările românești de specialitate.

Autorul însuși, Mircea Popescu, un om tînăr, declară sportul printre pasiunile sale devoratoare. Iar faptul că este arbitru de categoria I la volei completează fericit toate circumstanțele.

Premiile concursului suplimentar Pronosport — Hochei nr. 2 din 19 martie 1969

Categoria I : (13 rezultate) 43 variante a 315 lei;

Categoria a II a : (12 rezultate) 323 variante a 109 lei.

Întrucît la categoria a III-a au fost omologate 1789 variante cîștigătoare, nu s-a plătit deoarece nu li s-a putut asigura plafonul minim de 20 lei.

răspunde Ion Poștașu

DIDI CIOCAN, BUCUREȘTI. „În primul meci susținut de Universitatea Craiova în divizia A (N.R. La 30 august 1964), portarul echipei adverse, Suciu (Steaua), s-a accidentat. Cine l-a înlocuit. Răs-

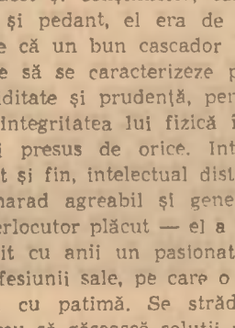

punsul dv. va stabili cine va cîștiga pariul dintre mine și colegii mei. Dacă înlocuitorul a fost Gornea, eu voi bea șampania și voi cioc[nește] și pentru dv.". Să vă spun sincer : preferam invers ! Iată și răspunsul (aveți emoție ?) : Gornea, în min. 68.

ION FLOREA, CRAIOVA, și C. IONAU (TOT CRAIOVA). Oblemenco, în națională ! Puteam să jur că veți face această propunere. S-ar putea ca, într-o zi, să fie soluția cea mai bună. Deocamdată, selecționerii n-au ajuns însă la această concluzie.

GHEORGHE DUMITRU, BUCUREȘTI. Steaua n-a trebuit să susțină niciodată un meci de baraj pentru a rămîne în divizia A. O singură dată a avut emoții de acest gen, dar, pînă la urmă, s-a clasat pe locul 10 (din 12 echipe).

S. B., LOCO. „Supărat foc pe echipa mea favorită, F.C. Argeș, vă trimit cîteva versuri". Aveți ceva și cu cititorii ?

DUMITRU I. POP, CLUJ. Un „răspuns prompt și pe față", așa cum ne solicitați : Oprea (Universitatea Cluj) a înscris 10 goluri în actualul campionat.

V. ȘERBAN, COMUNA SUDIȚI. Echipa de fotbal Rapid a luat ființă în anul 1922. Căpitanul ei este Ilie Greavu.

GH. ZAMFIR, HUNEDOARA. 1) Considerați că meciurile de cupă, programate pe terenuri neutre, ar fi bine să se dispute în orașe care n-au echipe în divizia A. Ar fi, pentru multe dintre ele, poate singura ocazie de a vedea o echipă din prima categorie. Argumentele dv. sînt destul de puternice. Să nu uitați însă că pentru cluburi există și argumente... financiare, demne de luat în seamă. Însăși programarea unui meci pe un teren neutru, dacă îi asigură acestuia un bun climat de joc, îl pune într-o poziție mai puțin favorabilă din punct de vedere al încasărilor. Și, în unele orașe mici, inimile spectatorilor nebătînd pentru nici una din echipe, există riscul de a nu se acoperi nici cheltuielile.

MIDIN HULEA, AIUD. „Vă rog să faceți publice felicitările mele adresate brigăzii rezițene de arbitri formată din Piev Simion (la centru), Dumitru Munteanu și Matei Pîrvu (la linie), pentru felul cum au condus jocul Aurul Zlatna — Metalul Aiud, din seria a 6-a a diviziei C. Le string mîna

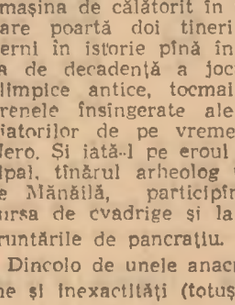

și pe această cale, deși echipa pe care o antrenez eu, Metalul Aiud, a pierdut cu 3—1". Dați-mi voie să-mi revin, fiindcă, vorba cîntecului, „Visez cu ochii deschiși".

COSTEL BĂIEȚUȘ, COMUNA MINECIU. Pariuri și la hochei pe gheață ? Credeam că numai microbiștii fotbalului se contrazic la fiecare pas ! Dv. sînteți mai aproape de adevăr : poarta de hochei are 1,22 m înălțime și 1,83 m lățime. Suficient, pentru ca minusculul puc să se strecoare în plasă...

N. VATAMANU, BUCUREȘTI. „De ce echipa națională a țării nu se face pe scheletul U.T.A.-ei, care conduce autoritar în campionatul diviziei A. În alți ani, așa se obișnuia". Este adevărat. Dar era vorba de echipe cu mari individualități, în timp ce U.T.A. duce lipsă de astfel de elemente. Și nici măcar nu se poate spune că formația arădeană ar avea forma din toamnă. Nu trebuie neapărat fetișizată poziția din clasament.

BARBU PECHICI, TG JIU. Cele mai multe jocuri în divizia A la fotbal le a totalizat Pahonțu : 2v8. Și toate, în cadrul aceleiași echipe : Petrolul. Urmează Capaș (287), Tr. Georgescu (275), Petschowschi (274), Bone (272), Ozon (270), Apolzan (269), Jenei (268) etc.

Ilustrații : N. CLAUDIU

FINALELE NAȚIONALELOR DE BOX

(Urmare din pag. 1)

Meci fără istoric

Cea de a doua dispută a „cocoșilor" n-a avut istoric. P. Ocică (Electroputere Craiova) l-a învins la puncte pe Gh. Moraru (Dunărea Galați), după ce acesta din urmă fusese avertizat de arbitrul M. Stănescu pentru lovituri neregulamentare.

P. Ocică b.p. Gh. Moraru.

A. Dumitrescu un... scrimer !

Cu o remarcabilă alonjă, Dumitrescu (Progresul București) a punctat eficace cu directe de stînga și a trimis — pe tot parcursul primei reprize — contre de dreapta care au fost recepționate de V. Ivanovici (Dinamo Bacău). În rep. II, bucureșteanul a făcut, în continuare, dovada realelor sale calități. El a lovit variat, din orice poziție. Băcăuanul a aruncat cîteva laterale cu vădită intenție de a-și trimite adversarul definitiv la podea, dar... **A. Dumitrescu b.p. V. Ivanovici.**

Cei 87 de pugiliști participanți la finalele campionatului provin din următoarele localități : București (43), Constanța (5), Craiova (5), Galați (5), Cluj (4), Bacău (3), Cîmpulung Muscel (3), Brașov (3), Brăila (2), Orașul Gh Gheorghiu-Dej (2), Ploșeni (2), Timișoara (2), Tg. Mureș (2), Arad (1), Baia Mare (1), Iași (1), Pitești (1), Reșița (1), Sibiu (1).

Nedelcea numărat

P. Nedelcea (CSM Reșița), foarte lucid, mereu în mișcare, a lovit în permanență acumulînd după primele 3 minute un avans substanțial. În rep. II, O. Anderco (Voința Cluj) a intrat hotărît în luptă, a lovit mult la plex și cu o dreaptă la figură l-a trimis pe Nedelcea pentru 8 sec. la podea. În ultimul rund, reșițeanul a atacat însă furibund și l-a pus pe clujean în vădită dificultate, obligîndu-l pe arbitrul C. Chiriac să-i acorde victoria prin abandon.

P. Nedelcea b. ab. III. O. Anderco.

Semiușoară

Vîrsta și-a spus cuvîntul

P. Dobrescu (Dinamo) l-a învins pe experimentatul M. Goanță (Electroputere Craiova) prin vitalitate. L-a învins însă greu (3—2), pentru că Goanță a știut să stopeze deseori atacurile. Meciul n-a plăcut. A fost o luptă de uzură, în care arbitrul italian Eugenio Grosso a trebuit să intervină deseori. El i-a dat un avertisment lui Dobrescu pentru atacuri periculoase cu capul (rep. II). Vîrsta — Goanță are 30 de ani — și-a spus, desigur, și ea cuvîntul.

P. Dobrescu b.p. M. Goanță.

Gală selectă

Gală selectă, aseară la Floreasca, încheiată cu un scurt dar splendid recital oferit de cel mai bun produs al boxului românesc din ultimii ani, lipoveanul Calistrat Cuțov. chintesența a tuturor virtuților de manual : cap, picioare, pumni. Cu nimic interiorizat, dimpotrivă cu totul exploziv, medaliatul de la Mexico rămîne cea mai îndreptățit nutrită speranță pentru campionatele continentale. În fața impetuozității sale, fostul boxer brăilean și actualul antrenor C. Dobrescu nu a găsit altă expresie a complimentului decît prosopul plușat elegant tremurat prin aer spre centrul ringului.

A fost fără îndoială o gală selectă, pe care ar fi putut-o invidia și Jack Solomons, organizatorul londonez al meciurilor de salon. Un public fremătător dar calm, care ne-a surprins prin absența tumultului de altădată. Alături de boxeri, încurajîndu-i, urmărind cu obiectivitate meciurile, însuflețindu-se cu decență, cei 3000 de privitori au apreciat pe protagoniști și au fost mulțumiți de spectacolul ce li s-a prezentat.

Cu o singură excepție, idolii nu au căzut, dar au tremurat, dîndu-ne senzația netă a perenității firave, cînd nu e chiar șubredă prin propria voință a candidatului la veșnicie. Nicolae Gîju plătește nopți de nesomn și chiar dacă i-am acorda circumstanța atenuantă a unei reprize și jumătate, în care și-ar fi putut poate reveni, nu-i vom ierta lipsa mobilității, absența eschivelor, a jocului de picioare, a contrelor, în fond a tuturor acelor calități care l-au făcut campionul cocoșilor europeni. Lui Gîju îi rămîne deschisă calea unui apel post-campionat, dar nu înainte de a medita la propriile sale greșeli, pentru că, așa cum se întîmplă de la o vreme, tot dînd vina pe arbitri, se va trezi învins și la zonele de anul viitor...

Reconfortantă a fost revelația multor boboci, abia ieșiți din categoria tuleielor, care au asaltat cu curaj, cu aplomb redute de mult călite în bătălii dure. Vasile Ivan, cu loviturile sale de școală, lipsite de viteză, dar bune de kinogramă ; plăpîndul ucenic din Leordeni, Constantin Stănescu, cu viclenia lui primară, descurcăreț și viu, știind doar să riposteze, nu să atace ; frumușelul clujean Octavian Anderco, proaspăt ca o piersică, pe care antrenorul Eugen Douda l-a învățat bine ; sau Nicolae Păpălău, căruia îi trebuie doar puțină răbdare pentru a ajunge acolo unde țintește — toți aceștia ne-au produs plăcere la vedere.

Marșul lung al finalelor a început sub puternica baterie cu 16 becuri (din care două stinse, ceea ce nu e o mostră strălucită pentru organizatori). Marșul a început cu liliputanii de la categoria care imparte o muscă în două (în loc să se readopte clasica denumire : hîrtie) și va continua pînă la intrarea în ring a titanilor. Un marș, deocamdată, frumos.

Victor BANCIULESCU

Un învingător scontat

Contrar așteptărilor, disputa dintre C. Negoescu (Olimpia) și Ion Costin (U.M. Timișoara) a fost animată, datorită atît stilului bătăios al bucureșteanului, cît și dîrzeniei cu care și-a apărat timișoreanul șansele. Meciul a fost curat. Arbitrul Rișat n-a intervenit energic decît o singură dată (rep. III) cînd l-a avertizat just pe Costin pentru atacuri cu capul.

C. Negoescu b.p. I. Costin

O decizie discutabilă

A. Simion (Muscelul Cîmpulung) și N. Păpălău (Dinamo București) au început imediat lupta. În primele 3 minute ale meciului ei au schimbat lovituri dure. În rundul doi, cu o năpraznică lovitură la plex, Păpălău îl obligă pe Simion să se odihnească la podea. Musceleanul acuză însă lovitură sub centură, iar arbitrul I. Boamfă îi dă un avertisment lui Păpălău (după ce l-a numărat pe Simion). Au urmat, în continuare, lovituri violente. Ultimele trei minute au fost epuizante. Cu o excepțională vitalitate, dinamovistul a acumulat — după părerea noastră — avantajul necesar victoriei. Dar arbitrii l-au preferat cu 3—2 pe Simion.

A. Simion b.p. N. Păpălău.

Cuțov în serie

Excelentul C. Cuțov (Dinamo București) a făcut încă o dată dovada excepționalelor sale calități învingîndu-l prin abandon în repriza a doua pe Stan Costandache (Progresul Brăila). Brăileanul a părăsit lupta la cererea antrenorului C. Dobrescu care și-a dat seama că elevul său este în evidentă dificultate.

C. Cuțov b. ab. II S. Costandache.

Cronici redactate de **Romeo CĂLĂRAȘANU, Paul IOVAN, Gheorghe ILIUȚĂ**

Actualitatea internațională

De la trimisul nostru special la C. M. de scrimă tineret, SEBASTIAN BONIFACIU:

Ursovici și Lenghel (de două ori) în pragul finalelor!

GENOVA, 5 (prin telefon). Ziua a doua a Campionatelor mondiale de scrimă pentru tineret consacrată eliminărilor directe și recalificărilor la floretă băieți și fete ne-a dat, pînă la un anumit moment, speranța că vom avea cîte un finalist în fiecare probă. Pînă la urmă nu a fost așa, și fără intenția de a-i disculpa pe trăgătorii noștri trebuie să spunem că evoluția lor a suferit influența acelor imponderabile care adeseori depărtează de țelul propus chiar și vîrful lamei minuite de un braț experimentat. La floretă băieți, Gabriel Ursovici a fost handicapat de o lovitură primită ieri, în partea superioară a piciorului, iar astăzi, de alta, care i-a produs o tăietură la baza degetului gros de la mîna dreaptă. Acest ultim accident s-a produs în recalificările în care Ursovici a ajuns datorită faptului că în primul asalt a întîlnit un adversar dintre cei mai dificili, pe campionul Uniunii Sovietice, Vološin, de care a fost învins în 3 manșe: 3—5, 5—1, 4—5. În recalificări, Ursovici l-a învins, mai întîi, pe Orczy (Ung.), cu 5—2, 5—2 și, apoi, a condus detașat în asaltul cu Haertner (R.F.G.) — 3—1 — pînă în clipa în care a fost rănit la mînă. Reintrînd pe planșă, Ursovici nu s-a putut reacomoda în primele momente și a pierdut manșa I cu 3—5. După aceea, însă, el s-a regăsit, a acționat decis și a cîștigat destul de ușor cu 5—3, 5—3.

În următoarea întîlnire, Ursovici a primit replica unui foarte bun stilist din tînăra gardă a scrimei franceze, Reant. Floretistul nostru a acționat în mod inteligent și a punctat clar, adjudecîndu-și victoria cu 5—2 și 5—3. Rămînea să mai treacă un ultim obstacol pentru a intra în finală. Și acest obstacol a fost — ce vreți, acesta este jocul întîmplării la scrimă! — din nou Vološin. Ursovici a trecut extrem de aproape de pragul ce-l despărțea de finală, căci el a pierdut la limită ambele manșe, în ultima din ele conducînd cu 2—0 și 4—2.

Petruș, care a avut nesansa să întîlnească în primul asalt din eliminări directe pe prestigiosul trăgător vest-german Hein, a pierdut cu 3—5, 2—5, pornind și el prin labirintul recalificărilor. El a obținut victorii la Lang (S.U.A.) cu 5—1, 4—5, 5—3, la Jaroslawski (Pol.) cu 5—2 și 5—4, dar a pierdut la italianul Montano, în mod categoric, cu 0—5, 0—5.

Ștefan a avut un adversar puternic, în prima întîlnire, pe sovieticul Deliukin, în fața căruia a pierdut cu 3—5, 3—5. În recalificări Ștefan a tras cu elvețianul Evequoz, care ajutat și de un arbitraj părtinitor, l-a învins pe reprezentantul nostru cu 5—2, 4—5 5—0.

Am așteptat apoi cu nerăbdare evoluția floretistelor, a Evei Lenghel îndeosebi. În prima întîlnire ea a tras cu Sas (Ung.) pe care a învins-o cu 1—4, 4—0, 4—0, trecînd și ea peste obstacolul unui arbitraj inegal. În următoarea întîlnire, care avea să desemneze pe una din cele 6 finaliste, Lenghel a tras cu sovietica Konurkina. Și de data aceasta arbitrajul a fost defectuos, în special în prima manșă în care Lenghel a pierdut pe nedrept două tușe valabile, fapt care i-a zdruncinat serios moralul. Scor final 3—4, 2—4.

I-a rămas așadar și Evei Lenghel drumul recalificărilor. Din nou meci cu Sas. A învins-o și de data aceasta, cu 2—4, 4—2, 4—3. Apoi, Lenghel a întîlnit o trăgătoare stîngace, înaltă, pe franceza Piccard, în fața căreia a pierdut două asalturi (2—4) și a cîștigat unul (4—3). Lenghel a scăpat astfel și a doua ocazie de a intra în finală...

Finala la floretă băieți a revenit polonezul Koszejowszki (locul 4, anul trecut, la Londra). Clasament: *1. Koszejowski (Pol.) 4 v.; 2. Dabrowski (Pol.) 3 v 17 t. p.; 3. Bernkopf (It.) 3 v. 18 t. p.; 4. Troșin (U.R.S.S.) 2 v. 18 t. p.; 5. Hein (R.F.G.) 2 v. 23 t. p.; 6. Flament (Fr.) 1 v.*

Duminică, primele tururi la spadă și sabie și finala la floretă fete.

VASILE COSTA ÎNTRECUT DE PANOV

(Urmare din pag. 1)

tina Balaban a cîștigat fără emoții. Ca și Filimonov (200 m spate) și Marianne Seydel (400 m mixt) — indiscutabili cei mai valoroși înotători prezenți la actuala ediție. În sfîrșit, Barbara Hoffmeister (70,7) și-a dublat succesul din ziua precedentă asupra Ancăi Andrei (71,3) cîștigînd și proba de 100 m spate.

Rezultate : **100 m liber (f)** — Cristina Balaban 65,4, Edda Schuller 67,4, Agneta Sterner 67,8 ; **200 m liber (b)** — V. Moraru 2:04,1 — **record egalat.** M Slavic 2:04,9, W. Sperling (R.D.G.) 2:05,9 ; **100 m spate (f)** — Barbara Hoffmeister (R.D.G.) 1:10,7, Anca Andrei 1:11,3, Clara Kokay 1:16,8 ; **200 m spate (b)** — V. Filimonov (U.R.S.S.) 2:17,1, R. Chimisso (Italia) 2:21,4, Șt. Benedek 2:23,2 ; **400 m mixt (f)** — Marianne Seydel (R.D.G.) 5:28,4, Tatiana Obiedova (U.R.S.S.) 5:43,8, Nicoleta Ștefănescu 5:51,8 ; **100 m bras (b)** — I. Panov (U.R.S.S.) 1:09,4, V. Costa 1:09,7, A. Șoptereanu 1:11,6, P. Teodorescu 1:11,7 ; **4×200 m liber (b)** — Steaua 9:07,3 ; **4×100 m liber (f)** — România junioare 4:33,8 — **nou record.**

Rezultatul de 57,8 la 100 m liber, realizat de clujeanul Zeno Oprițescu în prima zi, reprezintă un nou record de juniori.

SPECTRUL DOPINGULUI

Doi foști cîștigători ai turului ciclist al Franței, olandezul Jan Janssen și francezul Lucien Aimar, au fost suspendați pe timp de o lună, cu interdicția de a participa la curse în Franța și probabil și în alte țări în cazul că Federația internațională profesionistă va aproba această hotărîre. Sancțiunea aplicată celor doi cicliști (componenți ai echipei lui Jacques Anquetil) a stîrnit emoție în lumea sportului cu pedale.

„Spectrul dopingului — scrie comentatorul sportiv al agenției France Presse — planează din nou asupra plutoanelor, în ciuda faptului că în comunicatul oficial al federației franceze sancțiunea este motivată prin „neprezentarea" cicliștilor respectivi la controlul medical. În termeni mai expliciți, aceasta înseamnă că Janssen și Aimar (primul la cursa Paris—Nisa, al doilea la Criteriul național) nu au satisfăcut prevederile regulamentului. Cazul recent în care sînt implicați doi dintre așii ciclismului profesionist reactualizează pentru toată lumea necesitatea supravegherii medicale. Cine nu-și aduce aminte de moartea tragică a ciclistului englez Tom Simpson în turul Franței din 1967, moarte cauzată de folosirea drogului într-o etapă de munte și caniculară ?..."

TURUL CICLIST ANNABA

ALGER, 5 (Agerpres). — Etapa a 5-a a Turului ciclist internațional Annaba, desfășurată pe distanța Souk — Ahras (și retur), a fost cîștigată de sportivul olandez Hoekstra cronometrat pe 230 km cu timpul de 6h31:05,0. Pe locurile următoare s-au clasat Mortensen (Danemarca) — la 35,0, Grabe (R. D. Germană), Tudor Vasile (România) și Hanusik (Polonia) — toți trei la 51,0.

În clasamentul general individual continuă să conducă suedezul Gösta Petterson, urmat la 5:25,0 de Mickein (R. D. Germană).

Zig-zag fotbalistic

O ALTĂ PROPUNERE PRIVIND C.M. DIN 1974

După propunerea făcută de dr. Hermann Neuberger, președintele Comitetului de organizare a C.M. din 1974, la sediul F.I.F.A. a sosit o nouă propunere, tot din R.F.G., privind modul de desfășurare a acestei competiții. Prima propunere cuprinde împărțirea participantelor la turneul final în două grupe, iar primele clasate în cele două grupe (după disputarea meciurilor sistem campionat) să se întîlnească în finală.

Noua propunere menține actuala formulă de patru grupe (cîte patru echipe în fiecare), spre deosebire însă, că în continuare, meciurile se desfășoară sistem campionat cu participarea primelor două formații din fiecare grupă : se vor alcătui două serii de cîte 4 echipe, urmînd ca formațiile clasate pe primele locuri ale seriilor să-și dispute finala. În continuare se pot stabili locurile pînă la 8. Pentru locurile 3—4 se întîlnesc echipele clasate pe locurile doi în serii etc.

Propunerea este deosebit de interesantă deoarece prin această formulă de desfășurare (în comparație cu prima propunere) se micșorează durata afectată turneului final.

EXEMPLUL SCOȚIENILOR

Despre scoțieni se spune că sînt oameni sobri și foarte exigenți. Acest lucru se dovedește și prin sancțiunile care sînt aplicate fotbaliștilor. După finala Intercontinentală dintre Celtic Glasgow și Racing Buenos Aires, argentinienii nu au luat nici o măsură disciplinară, în timp ce federația scoțiană a sancționat cu asprime pe jucătorii care s-au făcut vinovați de acte de indisciplină. Acum, o sancțiune dictată de scoțieni ne oferă un alt exemplu de exigență. Unul dintre cei mai buni jucători de la Glasgow Rangers, Collin Stein a fost suspendat pentru toate meciurile, pînă la 1 mai. Știți în ce constă noutatea acestei suspendări ? Collin Stein, titular al echipei sale și al reprezentativei Scoției nu are drept de joc, nici în meciurile internaționale. Și nu s-ar putea spune că atît Glasgow Rangers cît și reprezentativa Scoției nu ar avea nevoie de el în partidele extrem de dificile pe care le au de susținut : Rangers cu Newcastle United în „Cupa orașelor tîrguri" și Scoția—R.F.G., în preliminariile C. M. (16 aprilie, la Glasgow).

Rezultate bune în concursul de selecție a trăgătorilor

Chiar dacă în cea de a treia zi a competiției de selecție a celor mai buni trăgători rezultatele n-au fost la nivelul excelent atins vineri (doi țintași, T. Ciulu și P. Șandor au reușit cîte 375 p la armă liberă calibru redus poz. picioare, cu un punct mai puțin decît recordul lumii), totuși concurenții de simbătă au obținut și ei unele cifre îmbucurătoare. Ne gîndim la Ioana Soare, Neagu Bratu, Gavrilă Maghiar, L. Giușcă și la juniorul I. Corneliu.

Rezultate, pistol liber 60 f : 1. N. Bratu 554 p, 2. G. Maghiar 553 p, 3. L. Giușcă 551 p, 4. C. Feciorescu 541 p, 5. N. Moisescu 541 p, 6. T. Jeglinschi 541 p ; **armă standard culcat 60 f juniori :** 1. Cecilia Lujeru 583 p, 2. I. Codreanu 583 p, 3. S. Lupașcu 582 p, 4. S. Safta 582 p, 5. C. Lazarovici 582 p, 6. Magda Borcea 581 p ; **armă standard 3x20 f senioare :** 1. Ioana Soare 561 p, 2. Georgeta Șerban 558 p, 3. Veronica Stroe 558 p. 4. Ana Goreti 554 p, 5. Aritina Bițică 554 p, 6. Florica Enache 553 p ; **pistol sport 30+30 f juniori :** 1. I. Corneliu 569 p, 2. I. Stanciu 562 p, 3. N. Ene 561 p, 4. D. Harabagiu 555 p, 5. A. Tudorică 555 p, 6. Gh. Neacșu 545 p.

Astăzi, de la ora 9, pe poligonul Dinamo se vor desfășura probele de revolver 30+30 f seniori, armă standard 3x20 f juniori, armă standard 3x20 f seniori. Pe poligonul Tunari, tot de la ora 9, intră în întrecere taleriștii (manșa a II-a).

POLITEHNICA A ÎNVINS CRIȘUL LA BASCHET

Meci cu două reprize diferite. Campioanele au avut un adversar incomod în prima repriză în care orădencele au jucat bine, avînd în Ecaterina Vigu o realizatoare eficace și o bună coordonatoare de joc. După pauză, zona efectuată de „Poli" le-a incomodat vădit pe jucătoarele oaspete, campioanele punctînd adeseori de la semidistanță. Scor final : **Politehnica București — Crișul : 78—50 (33—27).**

OCTAVIAN GUȚU, coresp.

Rapid—Medicina (f) 3-0 (4, 6, 13) la volei

Campioanele au jucat relaxat, replica studentelor fiind destul de ștearsă. S-au remarcat Teodora, Bălășoiu și Chezan (Rapid), Sudacevschi, Ceamurian și Halianis (Medicina). Bun arbitrajul cuplului bucureștean M. Oancea — C. Florescu.

DANIEL DIACONESCU, coresp.

FOTOGRAFIA SĂPTĂMÎNII

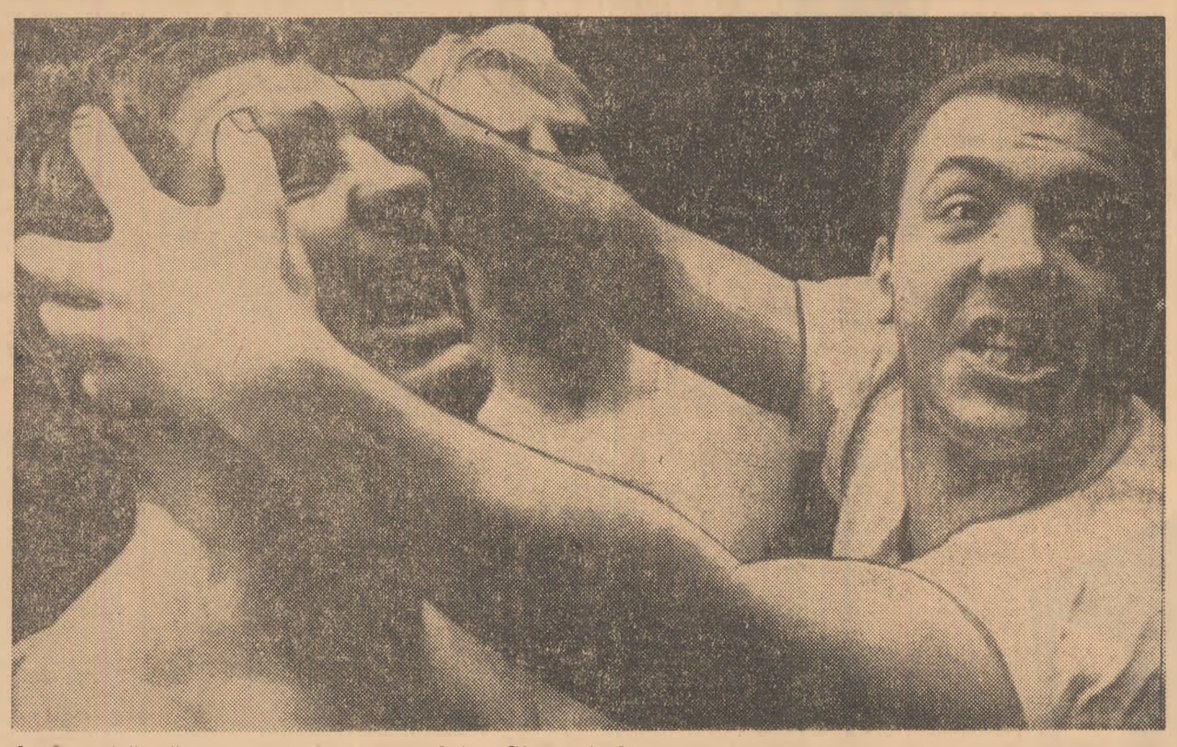

„Uitați-vă la el !..." strigă către spectatori managerul lui Giulio Rinaldi, care — avînd arcada spartă — este oprit de arbitru să mai boxeze, în repriza a 7-a a meciului cu vest-germanul Rolf Hamburg. Fostul campion european la semigrea părăsește învins ringul sălii Sportpalast din Berlinul occidental, în fluierăturile publicului nemulțumit de calitatea spectacolului oferit de cei doi boxeri profesioniști

Telefoto : A.P.-AGERPRES

IN „CUPA PRIMĂVERII" LA HANDBAL TEXTILA BUHUȘI—RAPID 12-9!

BUHUȘI, 5 **(prin telefon).** — În penultima zi a turneului internațional de handbal feminin s-a înregistrat și prima surpriză de proporții a competiției : Textila Buhuși a întrecut cu scorul de 12—9 (9—6) redutabila formație Rapid. Meciul dintre aceste două echipe, ambele neînvinse, așteptat cu mult interes de către localnici deoarece urma să decidă una din finalistele turneului, a corespuns așteptărilor atît din punct de vedere tehnic cît și spectacular. Textilistele au jucat foarte bine, au condus în majoritatea timpului (min. 5' : 3—1, min. 12 : 5—3, min. 20 : 8—4) reușind ca la sfîrșitul primei reprize să aibă un avantaj de 3 goluri. La reluare, rapidistele par hotărîte să reducă din handicap avînd inițiativa și reușind în min. 39 să egaleze : 9—9. În continuare handbalistele de la Textila preiau din nou conducerea pe care nu o mai cedează. Cele mai multe goluri au înscris Asevoaie (4), Munteanu și Sekely (3) pentru Textila, Băicoianu (7) pentru Rapid. În deschidere s-au întîlnit formațiile Spartak Subotița și Institutul Pedagogic Bacău : 14—10 (5—2). In urma acestor rezultate pentru locul 1—2 se vor întîlni echipele Textila Buhuși și Confecția București. Pentru celelalte locuri se vor disputa partidele Rapid — Spartak Subotița și Goldberger Budapesta — Institutul Pedagogic Bacău.

ION VIERU, coresp.

România—Cehoslovacia (juniori) 2477-2267 (f), 5428-5064 (b) la popice

Ieri, pe arena Voința, tinerii noștri popicari au repurtat o frumoasă victorie în fața reprezentativelor Cehoslovaciei. Atît la băieți cît și la fete, juniorii noștri au cîștigat la scoruri concludente. De remarcat, jucătorul **Iosif Tismănaru** care (cu 0 bile în gol) a obținut 1012 p.d., nou record național de juniori, la un punct diferență de recordul de seniori. La fete, excelent s-a comportat Ana Marcu (445 p.d. — nou record al țării la junioare). În general, jucătorii români au fost într-o formă bună, ambele formații dînd dovadă de destulă omogenitate. De la oaspeți s-au remarcat J. Antonin 928 p.d., V. Poklop 845 p.d. — băieți, respectiv Milada Vasirova 395 p.d. și Miroslava Jiraskova 390 p.d. Sportivii români au obținut următoarele rezultate (în ordinea intrării pe piste) **BAIEȚI — I. Băiaș 897, C. Volcu 938, I. Tismănaru 1012, C. Constantinescu 885, Gh. Dumitrescu 868, G. Silvestru 828 ; FETE — Ildico Jijic 398, Elena Rada 390, Stela Andrei 403, Mariana Antuș 417, Ana Marcu 445 și Voichița Babuțiu 424.** Azi, de la ora 8, are loc turneul individual. **(T. R.).**

ȚIRIAC ÎN SEMIFINALĂ LA REGGIO CALABRIA

Jucătorul român Ion Țiriac s-a calificat în semifinalele turneului internațional de tenis de la Reggio Calabria (Italia). În sferturi de finală el l-a învins cu 6—2, 6—4 pe cehoslovacul Koudelka. Într-o altă partidă, italianul Martin Mulligan l-a eliminat cu 6—1, 14—16, 10—8 pe cehoslovacul Zednik.

În semifinalele probei de simplu femei s-au înregistrat următoarele rezultate : Neumanova (Cehoslovacia) — Salfati (Franța) 6—4, 4—6, 6—0 ; Nasueli (Italia) — Sandurlf (Suedia) 6—2, 6—8, 6—3.

● În prima semifinală a probei de simplu masculin din cadrul turneului internațional de tenis de la San Juan (Porto Rico), jucătorul american de culoare Arthur Ashe l-a întrecut cu 6—4, 6—3 pe chilianul Jaime Filliol.

● Turneul internațional de tenis de la Monte Carlo a continuat cu desfășurarea sferturilor de finală din cadrul probei de simplu masculin. Jucătorul vest-german Meiller l-a eliminat cu 6—2, 6—2 pe spaniolul Orantes, iar francezul Goven a cîștigat cu 2—6, 7—5, 7—5 în fața maghiarului Gulyas. Alte rezultate : Nerrel (Suedia) — Beust (Franța) 4—6, 7—5, 6—0 ; Jauffret (Franța) — Paul (Franța) 6—3, 6—3.

Rugbyștii de la Steaua au debutat onorabil în Franța

PERPIGNAN, 5 (prin telefon). — În prima partidă a turneului pe care-l întreprinde în Franța, echipa de rugby Steaua a întîlnit Selecționata Armatei franceze, cu care a terminat la egalitate (9—9), după ce conducea la pauză cu 9—6. Punctele au fost înscrise de Durbac (3 lovituri de pedeapsă) pentru Steaua, respectiv Costesecue (încercare) și Puget (un drop-goal și o lovitură de pedeapsă) pentru gazde. Meciul s-a disputat pe un teren desfundat (au intervenit... pompierii pentru a-l face cumva utilizabil...), în fața a 6000 de spectatori. Din formația franceză au făcut parte numeroși internaționali : Villepreux, Puget, Laborde, Morlaas, Broque și Ponce.

EXPLICAȚII ALE EȘECULUI DE LA BARCELONA

Tîrziu, în cursul nopții de vineri spre simbătă, am reușit să reluăm legătura cu delegația rugbyștilor români care participă la „Cupa Națiunilor — F.I.R.A." de la Barcelona. După cum ne-a relatat secretarul general al F.R.R., Ion Isvoranu, principala cauză a nefericitului 0—0 cu care s-a încheiat meciul dintre juniorii noștri și cei marocani (și care le-a prilejuit adversarilor noștri calificarea în finală datorită mediei de virstă mai mici) a constituit-o starea vremii. Într-adevăr, vineri s-a abătut un adevărat potop asupra Barcelonei, terenurile devenind, de fapt, impracticabile în scurt timp. Totuși, arbitrul cehoslovac Schwor a fluierat începerea jocului la ora fixată, întrucît și așa meciurile pentru locurile 5—8 nu se mai disputaseră, iar turneul trebuia să se încheie necondiționat duminică. Partida n-a conținut prea mult... rugby, pentru că terenul era inundat, ploaia stînjenea chiar și vizibilitatea, iar mingea aluneca extraordinar printre degete. Românii au dominat net, au avut însă ghinionul — rar în rugby — a trei bare (un drop-goal, deviat de vînt în ultima clipă, și două lovituri de pedeapsă, toate trei prin Simion), iar adversarii, deși resemnați încă înainte de meci, au reușit minunea de a împiedica accesul spre but al juniorilor noștri... Ca urmare, duminică se va disputa finala Franța — Maroc, iar România va juca cu Italia pentru locurile 3—4.

telex

● La Budepesta a început un turneu internațional de box la care participă pugiliști din R.P.D. Coreeană, Polonia, România, U.R.S.S. și Ungaria. În limitele categoriei grea, boxerul român Cojocaru l-a învins prin K. O. pe maghiarul Varga.

● După 5 runde consumate în turneul internațional de șah de la Monte Carlo, marele maestru român Florin Gheorghiu a acumulat 3 puncte, avînd și o partidă întreruptă în poziție complicată cu maghiarul Portisch. În runda a 5-a Gheorghiu (jucînd cu negrele) a obținut remiză în fața marelui maestru sovietic Bronstein.

● Începînd de astăzi și pînă la 12 aprilie, orașul Mannheim va găzdui cea de a 5-a ediție a competiției internaționale de baschet rezervată echipelor de tineret, dotată cu „Cupa Albert Schweitzer". La întreceri vor participa 12 echipe care au fost împărțite în două grupe. Selecționata de juniori a României face parte din grupa a II-a, alături de formațiile Austriei, Olandei, Poloniei, Turciei și S.U.A. În grupa I vor evolua următoarele echipe : Cehoslovacia, Elveția, R. F. a Germaniei, Luxemburg, Franța și Italia.

● A început tradiționalul turneu internațional de șah de la Bognor Regis (Anglia). La ediția din acest an participă șahiști din 9 țări, printre care și maestrul român Theodor Ghițescu. În prima rundă, Theodor Ghițescu (cu piesele albe) a cîștigat la englezul Fraser.

● Președintele federației internaționale de natație, Javier Ostos (Mexic), a confirmat că prima ediție a campionatelor mondiale de natație se va desfășura în luna septembrie a anului viitor. Javier Ostos, care a vizitat recent orașele Geneva, Roma, Florența, Barcelona, Madrid și San Juan (Porto Rico), orașe care și-au depus candidatura pentru organizarea campionatelor, a declarat că o hotărîre definitivă în ceea ce privește locul de desfășurare va fi luată în luna octombrie a acestui an, cu prilejul Congresului federației internaționale de natație de la San Remo.

● Pentru campionatele europene de box de la București, federația turcă a selecționat un lot de valoroși pugiliști în frunte cu Yadigara, Tatar, Sandal și Kuran. Un criteriu de stabilire a echipei va fi meciul cu reprezentativa Finlandei, programat la sfîrșitul lunii aprilie.

Tiparul I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368